

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Β' ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΙΕΡΕΑ Κ. ΕΥΓΕΝΙΟΝ ΤΟΜΠΡΟΝ
ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΑ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΚΥΡΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ)

Μικρά θεώρησις τῶν Ἐκκλησιολογικῶν προβλημάτων
τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος καὶ τῆς
δυνατότητος δημιουργίας ἡνωμένης Ἐκκλησίας αὐτῶν.

«Γνώσεσθε τὴν ἀλήθεια καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς».
Ὁ Κύριος.

«Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ».
Ἄπ. Παῦλος.

«Ὅταν ἡ τοῦ ἐνὸς βλάβη εἰς πολλοὺς ἀνατρέχει,
τότε οὐ δεῖ μακροθυμεῖν, οὐδὲ ζητεῖν τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον,
ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σωθῶσι· διότι τῆς μονομεροῦς ἀρετῆς
ἡ πολυμερῆς ὠφελιμωτέρα τυγχάνει».

Ὁσ. Μάρκος ὁ Ἀσκητής.

Αίδεσιμώτατε,

Μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς ἀνέγνωσα τὴν ἐκ 2716 λέξεων ὑμετέραν «Ἀπάντησιν» εἰς τὴν ἀνοικτὴν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολήν μου. Λέξιν πρὸς λέξιν ἐρευνησας ταύτην οὐδαμοῦ ἀνεῦρον εἰλικρινῆ καὶ εὐθείαν ἀνταπόκρισιν εἰς τὰς τεθείσας ἐρωτήσεις καὶ συμπεράσματά μου. Ἀντιθέτως ὑπὲρ τὰς 700 λέξεις ἠναλώσατε εἰς κατ' ἐμοῦ ὕβρεις καί... πνευματικὰς συμβουλὰς. Εὐχαριστῶ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, ἀσφαλῶς ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀνῆρέσατε καθηκόντως τὴν ἐπιστολήν μου, διαφωτίσαντες συγχρόνως ὑμέτερον ποιμνιον καὶ ποιμένας! Ἐὰν ὄντως ὑπῆρχεν ἐκ μέρους ὑμῶν τοιαύτη ἐπιθυμία, θὰ ἔπρεπε ἀπαραιτήτως νὰ δημοσιεύσητε καὶ τὸ ὑμέτερον κείμενον, πρὸς πλήρη ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν σας καὶ εὐκολωτέραν, οὕτως, ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας.

Πρὸς ἀπαλλαγὴν ὑμῶν ἐκ τῆς ἀνωτέρω ψευδαισθήσεως καὶ ἀπόδειξιν τοῦ ἀκριβῶς ἐναντίου, κυκλοφορῶ τὴν παροῦσαν, ἀπαντῶν ἀφ' ἐνὸς εἰς ἅπαντα τὰ τεθέντα ἐρωτήματα ὑμῶν, (σέβομαι γὰρ τὴν ἔννοιαν τοῦ διαλόγου) ἀποδεικνύων δ' ἀφ' ἑτέρου ὑμᾶς καὶ πάλιν ψευδόμενον καὶ τῆς ἀληθείας πραγμάτων τε καὶ κειμένων ἱκανὸν παραποιητήν.

Ἡ ἐξ Ἀμερικῆς ἄνευ χειροτονίας ἐπιστροφή μου, ἔδωκεν λαβὴν εἰς ὑμᾶς νὰ γράψητε: «...διὰ τί ἔσπευσε νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖθεν ἄπρακτος; Ποῦ ἐδημοσίευσεν τότε τὴν διαμαρτυρίαν του;» Ἐν συνεχείᾳ μὲ ἐρωτᾶτε ἐὰν πιστεύω «ὅτι ἡ Παράταξις τῆς Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς κέκτηται ἔγκυρον καὶ ἀπρόσβλητον τὴν Ἱερωσύνην, ἐὰν κατέκχη αὕτη τὴν γνησίως ὀρθόδοξον ἀλήθειαν...» κ.λ.π.

Βεβαίως κέκτηται ἔγκυρον τὴν Ἱερωσύνην καὶ εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἀληθείας. Ἐὰν κατὰ καιροὺς ἐνεργεῖ συλλειτουργία τινα, ἰδίᾳ μετὰ Σέρβων ἱερομονάχων, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἀφαιρεῖται ἐξ αὐτῆς ἡ Θεία Χάρις (τοῦτο μόνον ὑμεῖς «πιστεύετε» ἐγκαρδίως, ὡς θ' ἀποδειχθῇ περαιτέρω)· ἀπλῶς ἀφίσταται τῆς ὀρθοδόξου ἀκριβείας καὶ συνεπειᾶς.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐγὼ ἐπεθύμουν τὴν ἀκρίβειαν καὶ εἶχον δημοσίως ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν μου ταύτην, εἶχον πᾶν δικαίωμα νὰ μὴ συμφωνήσω πρὸς τὸ μνημονευθὲν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου συλλειτουργῶν τοῦ Σέρβου ἱερομονάχου μετὰ τοῦ Μητρ. Φιλαρέτου, τελεσθέντος κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1971. Σωφρόνως μάλιστα ἐνεργῶν, οὐδόλως διεμαρτυρήθην διὰ τοῦτο δημοσίᾳ· ἀπλῶς διὰ τῆς ἀρνήσεώς μου παρέσχον αὐτοῖς τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἀντιληφθοῦν ὅτι ἐπέστη πλέον ὁ καιρὸς τῆς διακοπῆς τοιούτων οἰκονομικῶν καί... συναισθηματικῶν συλλειτούργων, δεδομένου ὅτι ταῦτα δημιουργοῦν οὐχὶ εὐχαριστον ἀντίκτυπον εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ., Ἑλλάδος, ὡς καὶ ὄντως ἔσχον, ὡς ἀποδεικνύουν αἱ ἐνέργειαι τοῦ συλλειτουργήσαντος Σέρβου Ἀθανασίου Γιέβτιτς, κυκλεύσαντος ὀλόκληρον τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ θριαμβικῶς ὀμλοῦντος περὶ τούτου!

Κατόπιν τούτου ἐπέστρεψα εἰς τὴν μετάνοιάν μου μὲ μίαν κρυφὴν καὶ πληροφοροῦσαν με ἱκανοποίησιν· ποίαν; τὴν τῆς συνεπειᾶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ὡς ὁ λόγος θὰ ἀποδείξῃ περαιτέρω, σπανίως ὑμεῖς ἠθελήσατε νὰ ἐφαρμόσητε... Ἡ ἄρνησις μου ἦτο κατ' ἐμέ, ἱκανὴ διαμαρτυρία, μετὰ πάσης εὐγενείας καὶ ἀξιοπρεπείας γενομένη. Τὸ ὅτι ὄντως ἠρνήθην ἐγὼ ὅπως λάβω τὴν χειροτονίαν καὶ οὐχὶ ἡ Σύνοδος, μάρτυς ἐπιτόπιος καὶ εἰς τὴν διάθεσίν σας ὑπάρχων, ὁ συνεργάτης σας π. Παντελεήμων ὡς καὶ ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ρωσικῆς Συνόδου π. Γ. Γκράμπε. Διὰ τί δὲν ἐρωτήσατε διὰ τὰ κατ' ἐμέ πρὶν ἢ κατηγορήσητε; Ἡ μήπως δὲν ἐπληροφορήθητε τὴν ἐν προκειμένῳ ἀλήθειαν καὶ ἐν Ἀμερικῇ εἰσέτι εὐρισκόμενος;

Οὐδαμοῦ καὶ οὐδέποτε ἐκατηγόρησα τὴν Ρωσικὴν Σύνοδον ἐπὶ φιλοκομμουνιστικῇ πορείᾳ, ὡς ἠθελήσατε νὰ μὲ παρουσιάσετε. Τρανὸν δεῖγμα τούτου, τὸ ἔργον μου «Διάλογοι τῆς Ἐρήμου» — ὅπερ σημειωτέον θερμῶς ἐπὶ τῆς ἀναγνωρίσεώς σας — καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ

κάτωθι τῆς ὀλοσελίδου φωτογραφίας τοῦ Μητροπολίτου, ἔγραφον: «Ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος, Πρόεδρος τῆς ἐν Διασπορᾷ Ρωσικῆς Συνόδου. Ὁ ἐπαρρησίαστος ὁμολογητὴς τῆς Ὁρθοδόξου ἀληθείας καὶ ἀπερίτμητος ἐλεγκτὴς τῆς πονηρᾶς ξυνωρίδος Οἴκουμενισμοῦ τε καὶ Κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ο ὦ». σελ. 107.

Παραθέτω ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐγγράφετε ὑμεῖς παλαιότερον καὶ μέχρις ἐσχάτων περὶ τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς. «Διότι, ὁ διαβόητος οὗτος Σλαῦος ἐπίσκοπος Λεόντιος... καὶ οἱ τῆς παρατάξεως εἰς ἣν ἀνήκει, Σλαῦοι ἐπίσκοποι τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, παντοίους μετέρχονται τρόπους διὰ νὰ ὑπονομεύσουν τὸ ἔργον καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος... Οἱ Σλαῦοι οὗτοι ἐπίσκοποι μισελληνικώτατα ἐμπολιτευόμενοι συκοφαντοῦν καὶ θέτουν ἐκποδῶν πάντα ἕλληνα ὀρθόδοξον κατώτερον κληρικὸν ἢ ἐπίσκοπον...» (ΚΕΟ¹, Ἰούνιος 1963, σ. 4). Καὶ εἰς τὴν σελ. 6 «Διαβεβοημένον τυγχάνει ὅτι οἱ ὑπὸ τὸν συσχηματιζόμενον τοῖς κακοδόξοις Ρῶσον «Ἀρχιεπίσκοπον» Ἀναστάσιον τῆς Ἀμερικῆς λατινόφρονες ἐπίσκοποι, οἱ τὸν Ἀκάκιον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ θεομπαικτικῶς προχειρίσαντες, ὑπερθεματίζουν (— ὑπερβαίνουν. σ. ἡμ.) καὶ αὐτοῦ τοῦ πατρωνός των Ἀναστασίου εἰς ἀπροκάλυπτον ἐπικοινωνίαν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῶν κακοδόξων, καὶ δὴ τῶν Παπικῶν, συγκοινωνοῦντες καὶ συμπροσευχόμενοι μετ' αὐτῶν εἰς ναοὺς Παπικῶν καὶ οἴκους εὐκτηρίους».

Ταῦτα μὲν ἐν ἔτει 1963· ἴδου τὴν ἐγγράφετε πέντε μόλις μῆνας πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς σας: «Πλήθος ἐρωτημάτων καὶ ἀποριῶν δημιουργεῖ ἡ ἀήθης καὶ λίαν περιέργος στάσις τῶν Ρῶσον κληρικῶν τῆς Διασπορᾶς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἀνύψωσιν εἰς «Μετροπόλια» ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ!!! Πῶς ἐδέχθησαν καὶ πῶς ἠνέχθησαν τὸ γεγονός τοῦτο, οἱ διακηρύξαντες εἰς τὸ παρελθόν, αὐτογνώμονα γραμμὴν, ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ Κρεμλίνου καὶ Κ.Κ. Ρωσίας;... Τί ἐμεσολάβησεν;... Διατί οἱ ἐν Διασπορᾷ Ρῶσοι κληρικοὶ οἱ ἐπαγγελλόμενοι τοὺς ὀρθοδοξοφρονοῦντας δὲν ἀπεκήρυξαν μέχρι σήμερον ἐπισημῶς καὶ κατηγορηματικῶς τὴν Σχισματικὴν Ἐκκλησίαν;... Καὶ στρέφοντες τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἐνταῦθα πιστοὺς, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν ἢ κοινωνοῦν μετὰ τῆς παρατάξεως τῶν Χρυσοστομικῶν, γράφετε:

«Ἄς τὸ ἔχουν, λοιπόν, ὑπ' ὄψιν των οἱ ἀφελεῖς καὶ ἀπληροφόρητοι, οἱ ὅποιοι ἀνεξετάστως, ἀβαθῶς καὶ μὲ ἄκριτον ζῆλον, σπεύδουν νὰ ἐναγκαλισθοῦν καὶ προσκολληθοῦν εἰς πρόσωπα καὶ καταστάσεις, ἐθνικῶς, ἐκκλησιαστικῶς καὶ ὀρθοδοξοφρόνως, ΣΚΟΤΕΙΝΑΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΛΟΥΣ». (Κ.Ε.Ο., Μάρτιος 1971. σελ. 9).

Πάντα τὰ ἀνωτέρω, φυσικῶς, διότι δὲν εἶχате ἀκόμη ἀναγνωρισθῆ· εὐθὺς ὅμως κατόπιν ἠκολούθησαν οἱ ὕμνοι καὶ οἱ ἔπαινοι τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς!... Ἐρωτῶμεν· ἀποτελεῖ τοῦτο ἔκφρασιν καὶ συνέπειαν «γνησίου» ὀρθοδόξου; Πόθεν ἢ τοσοῦτον ἀστραγαία ἀλλαγὴ των; Ἐὰν ἐγώ, κατόπιν πολλαπλῶν ἐπαίνων ἠρνήθην τὴν προσφερθεῖσαν χειροτονίαν, πῶς ἡμεῖς ἀνεπαύθητε νὰ χειροθετηθῆτε ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι συμφώνως πρὸς τὸ πιστεῦω σας —οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ ἰδικόν μου— προωρίζοντο διὰ τὴν ... κόλασιν;!... Ἀπλούστατα, διότι δὲν ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ πάντοτε καὶ ὅσα γράφετε. Ἡ ἀπόδειξις; Εἰς τὰς ἀκολουθούσας σελίδας τοῦ παρόντος. Καιρὸς ὅμως ν' ἀναφερθῶ καὶ εἰς τὸ διατί δὲν ἐχειροτονήθη ἀπὸ τὴν παράταξιν τῶν Χρυσοστομικῶν.

Ὡς γνωστόν, ἅπαν τὸ Ἅγιον Ὄρος ὑπάγεται (= ἀνήκει) εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ μάλιστα δι' ἀμέσου ἐξαρτήσεώς του, ἔχον ὡς οἰκεῖον ἐπίσκοπον τὸν ἐκάστοτε Οἰκ. Πατριάρχην. Εἰς περίπτωσιν ὅπου ὁ Οἰκ. Θρόνος ἤθελεν κηρύξει κακοδοξίαν ἢ αἵρεσιν τινα, —ὡς συμβαίνει σήμερον— πᾶς ἀγιορείτης, ἐπιθυμῶν τὴν τήρησιν τῶν Ὁρθοδόξων Παραδόσεων, ἐπιβάλλεται ὅπως διακόψῃ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν πρὸς αὐτόν, παρὰ τὴν τυπικὴν πλέον ἐξάρτησίν του, κοινω-

νῶν τοῦ λοιποῦ μόνον μετὰ πάσης ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μὴ κοινωνούσης, ἔνεκα τοῦ ἀνωτέρω λόγου, τῷ Οἰκ. Πατριαρχείῳ.

Καθ' ἡμᾶς τό γε νῦν, τοιαῦται Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τυγχάνουν ἢ τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς (κ. Φιλαρέτου), ἢ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (κυροῦ Χρυσοστόμου) καὶ ἡ μαρτυρικὴ Ἐκκλησία τῶν κατακομβῶν ἐν Ρωσίᾳ^{1α}. Συνεπῶς ἡδυνάμην νὰ χειροτονηθῶ εἴτε ἐν Ἀμερικῇ, εἴτε ἐν Ἑλλάδι, χωρὶς παρὰ ταῦτα ἢ ἐνέργειά μου αὕτη νὰ σημαίη καὶ ὑπαγωγὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ χειροτονοῦντος ἐπίσκοπου. Ταῦτα ἀσφαλῶς γνωστὰ εἰς ὑμᾶς, οἷς ὠδήγησαν νὰ μοὶ ἀπευθύνητε τὴν ἀκόλουθον ἐρώτησιν:» Ἐὰν ἐπίστευεν ὅτι οἱ Ἀκακιακοί, εὖ καὶ καλῶς ἔχουν τὴν ἱερωσύνην καὶ Ἀρχιερωσύνην, διατί δὲν προσῆλθεν πρῶτον εἰς ἐκείνους, δηλ. τοὺς Ἀκακιακοὺς, ποὺ τοὺς εἶχε καὶ στὰ πόδια του, ὅπως λέγομεν, διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὴν Ἱερωσύνην;»

Σὰς πληροφορῶν αἰδεσιμώτατε, καὶ θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ πιστεύω ὅτι προσποιεῖσθε ἐμφανιζόμενος ὡς ἀγνοῶν, ὅτι δὲν ἔπραξα τοῦτο, ἀλλ' ἀπηυθύνθην εἰς τὴν Ρωσικὴν Διασποράν, διότι: ἢ ὡς ἄνω Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. (κυροῦ Χρυσοστόμου) συμβαίνει νὰ τηρῇ ἐπιφυλακτικὴν στάσιν ἐναντι ἐμοῦ καὶ τῶν ὁμοίως πρὸς ἐμὲ φρονούντων. Ὁ λόγος; οὐδὲν ἕτερον εἰμὴ ἡ ὑφισταμένη ἀπὸ ἐτῶν διαφωνία μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν «Ζηλωτῶν ἰδία» Ἀγιορειτῶν πατέρων, ἐπὶ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου προσελεύσεως ἐν τῷ θειωτάτῳ τῆς Θ. Εὐχαριστίας μυστηρίῳ, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου λεπτομερείας θέλετε πληροφορηθῆν διὰ κυκλοφορηθησομένης λίαν προσεχῶς ἐμπεριστατωμένης μελέτης.

Παρὰ τὰς ἡμετέρας πρὸς τὴν ἐν λόγω Ἐκκλησίαν προφορικὰς τε καὶ ἐγγράφους διαβεβαιώσεις —ἐξ ὧν τῆς ἀπὸ τοῦ Πάσχα 1970 «Ἀπολογίας— Ἀναιρέσεως» τυγχάνετε καὶ ἡμεῖς παραλήπτῃς - καὶ παρὰ τὸ γνωστοποιηθὲν Αὐτῇ «Δηλωτικὸν Γράμμα» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28 Μαΐου 1969 τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀφ' ἐνός, ἐνεκρίνετο καὶ ἐπαινείτο ἡ παρ' ἡμῶν τηρητέα ἐν προκειμένῳ «τακτικὴ καὶ στάσις», ὡς σύμφωνος οὔσα «ταῖς κανονικαῖς διατάξεσι καὶ τῇ πατερικῇ διδασκαλίᾳ», καὶ παρά, ἀφ' ἑτέρου, τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἀνωτέρω Μητροπολίτου, περὶ τοῦ ἀκωλήτου τῆς μεθ' ἡμῶν κοινωνίας πάσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς κοινωνούσης μετὰ τῆς ὑπ' Αὐτὸν Ἐκκλησίας, ΠΑΡΑ ΤΑΥΤΑ, ὅπως ἀδικαιολογήτως, ἢ ἀνωτέρω Ἐκκλησία συνεχίζει τὴν ἐναντι ἡμῶν ἐπιφύλαξιν, διὰ τὸν φόβον τῶν... «Ζηλωτῶν».

Κατόπιν τούτων ἐρωτῶ ὑμᾶς: δὲν ἦτο λίαν φυσικὴ ἢ ἀναληφθεῖσα πρὸς Νέον Κόσμον πορεία μου, σύμφωνος ἄλλως τε οὔσα καὶ πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἐν προκειμένῳ διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας, λόγω τῆς κηρυττομένης ἐκ τοῦ Οἰκ. Θρόνου αἰρέσεως; Ἐνταῦθα ἐπιθυμῶ νὰ σημειώσω ὅτι καὶ ἡ ὑμετέρα Ἐκκλησία οὐδόλως διαφέρει τῆς ὡς ἄνω τακτικῆς τῶν Γ.Ο.Χ. κυροῦ Χρυσοστόμου, ἐναντι τοῦ θέματος τῆς προσόδου ἐν τῷ θειωτάτῳ Μυστηρίῳ τῆς Θ. Εὐχαριστίας, ἐπὶ προφανεῖ, δυστυχῶς, ὑποθιβάσμιῳ σ υ ν ὄ λ ο υ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἐλπίζω κατόπιν τούτων νὰ ἐλάβετε ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν σχετικῶς μὲ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν μὴ γενομένην χειροτονίαν μου, σχετικὰ ἐρωτήματά σας. Καιρὸς ὅμως νὰ γνωρίσωμεν καὶ τὴν ὑμετέραν θέσιν καὶ διαγωγὴν ἐναντι τοῦ Συνοδικοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναγνωρίσεώς σας, ἥτις καὶ μὲ ἠνάγκασε ν' ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν πρώτην ἀνοικτὴν ἐπιστολήν μου.

* * *

Προσπαθοῦντες ἐν τῇ ἀπαντήσει σας ν' ἀναιρέσετε τὴν παρατήρησίν μου ὅτι «ναρκοθετεῖτε» τὴν προσπάθειαν τῆς ἐνώσεως, πληροφορεῖτε ἡμᾶς ὅτι π α ρ ε ρ μ η ν ε ὑ σ α μ ε ν τὸ κείμενο τοῦ Συνοδικοῦ ἐγγράφου! Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου, ἀναφέρετε σπichoμυθίαν τινὰ μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ Σεβ. Καναδά κ. Βιταλίου, ἢ ὁποῖα, κατὰ τοὺς λόγους σας βεβαίως, περιεῖχε καὶ τὸ ἐξῆς: «Ἐὰν οἱ λόγοι ἀσυμφωνίας εἶναι ἰσχυροὶ καὶ ἀνυπέρβλητοι, εἶναι αὐτονόητον ὅτι δὲν δύνανται νὰ οἷς ὑποχρεώσουν εἰς τοῦτο» (δηλ. εἰς ἔνωσιν).

Πρὶν ἐρωτήσω ὑμᾶς π ὅ τ ε καὶ π ῶ ς διεπιστώσατε «τὸ ἀνυπερβλητον» τῆς ἀσυμφωνίας, ἐπιθυμῶ ν' ἀναφερθῶ εἰς μίαν ἐκ τῶν πρώτων ἢ μᾶλλον τὴν πρώτην καὶ ἐπισημοτέραν τῶν ἐνεργειῶν σας: τὸ κήρυγμα ἦτοι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1971 ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ Κοιμήσεως Θεοτόκου Τζιτζιφίων. Ἐν τῇ ἀνωτέρῳ Συνοδικῇ Λειτουργίᾳ, ἀντὶ κηρύγματος, ἀνεπτύξατε, καὶ ὀρθῶς, εἰς τὸ ἐκκλησίασμα σας, τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀναγνωρίσεώς σας, ἐνῶ συγχρόνως, καὶ ὄλως κακοβούλως, ἐ π ε τ ἔ θ η τ ε κατὰ τῆς ἐνώσεως τῶν δύο παρατάξεων!... Τίνι τρόπῳ; Διὰ τῆς δυσφημήσεως τῆς χειροτονίας τοῦ κυροῦ Ἀκακίου, ὡς γενομένην καὶ ὑπὸ Νεοημερολογίτου. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἀναφέρατε τοὺς λόγους, δῆθεν, τοῦ Σεβ. Σεραφίμ πρὸς τὸν μέλλοντα νὰ χειροτονηθῇ ὑπ' αὐτοῦ Ἀκάκιον. Ὁ διάλογος διημείφθη ὡς ἑξῆς: — «Ἀκάκιαε, δέχεσαι νὰ χειροτονηθῆς καὶ ὑπὸ ἐπισκόπου Νεοημερολογίτου;» Καὶ ἡ ἀπάντησις: — «Πρέπει νὰ γίνῃ». Κατὰ δὲ τοὺς λόγους σας, ἡ ἀνωτέρω ἐρώτησις τοῦ Σεραφίμ ἐπανελήφθη τρίς. Καὶ ἐρωτῶ: Τίνα λόγον εἶχεν ἡ παρεμβολὴ τοῦ ἀνωτέρω γεγονότος εἰς τὸ κήρυγμά σας; Οὐχὶ τὴν ταπείνωσιν τῶν Χρυσσοτομικῶν ὡς συνεχιζόντων τὸν ἱερόν των ἀγῶνα ἐξ ἐπισκόπου «μικτῆς» χειροτονίας; Ἀπετέλει τοῦτο ἔκφρασιν προσπαθείας πρὸς ἔνωσιν μετ' αὐτῶν, ἢ πρὸς ἐ ξ ο υ θ ἔ ν ω σ ι ν τούτων; Διατί ἠγνοήσατε ἐν προκειμένῳ τοσοῦτον κακοπίστως, τὴν ἤδη ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1969 γενομένην Συνοδικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἀνδρός, ἥτις καὶ ἐξήλειπεν πᾶσαν ἐνυπάρξασαν κατὰ τὴν χειροτονίαν του ἀντικανονικότητα;

Τὴν ὥραν ἐκείνην, ἐρωτῶ, δὲν ἔπρεπε οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς σας νὰ παρατηρήσουν ὑμᾶς, ἐὰν ὄντως ἐπεθύμουν τὴν ἔνωσιν, καὶ νὰ σᾶς ἐπαναφέρουν εἰς τὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν, καὶ οὐχὶ νὰ ἴστανται ἀπαθεῖς; Καὶ ἂν δὲν ἠδυνήθησαν διὰ ποικίλους λόγους νὰ πράξουν τοῦτο ἐγκαίρως, δὲν ἔπρεπε μετὰ ταῦτα νὰ διορθώσουν διὰ λόγου ἢ πράξεως τὸ γενόμενον, ἐμφανιζόμενοι οὕτω ὡς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως; Τοῦτο ἤλεγξα εἰς τὴν πρώτην ἐπιστολήν μου, καὶ φρονῶ ὅτι οὐδεὶς ἐκέφρων θὰ μὲ κατηγορήσῃ σχετικῶς.

Μήπως ἐπιθυμεῖτε, ἐν συνεχείᾳ, νὰ συγκαταλέξωμεν εἰς τὰς ἐντίμους προσπαθείας πρὸς ἔνωσιν, τὰ εἰσαγγελικὰ ὑμῶν γράμματα πρὸς τοὺς Χρυσσοτομικούς, δι' ὧν ἀνεκρίνετε τούτους περὶ Μυστηρίων καὶ τῆς χειροτονίας τοῦ Ἀκακίου; Δὲν ἐγνωρίζετε τὴν ἐπ' αὐτῶν θέσιν των, καὶ μετὰ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς ἐπιστροφήν σας, ἐγεννήθη ἡ ἐπιθυμία τῆς γνώσεώς των; Ἐὰν ὄντως ἐπεθυμεῖτε νὰ πληροφορηθῆτε ταῦτα, δι' ὁδοῦ εἰρηνικῆς καὶ ἐντίμου, ἔπρεπε νὰ ἐρωτήσετε τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ρώσους νὰ σᾶς εἴπουν πῶς καὶ πότε ἐχειροτόνησαν τὸν Ἀκάκιον, καὶ τί ἀκριβῶς πιστεύει περὶ Μυστηρίων ἡ κοινωνοῦσα μετ' αὐτῶν Ἐκκλησία τῶν Χρυσσοτομικῶν. Ἡ μήπως ἀγνοεῖτε ὅτι ἐν τῷ θέματι τούτῳ ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. συγχωλένετε, τῆς ὑμετέρας βεβαίως ἐχούσης τὰ πρωτεῖα!... Ἡ μήπως ἡ πεποίθησις καὶ πίστις ἐκάστου Παλαιοημερολογίτου, περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ Μυστηρίων ἐν τῇ Νεοημερολογικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς «γνησιότητος» του, ὡς ὑμεῖς, καπηλεύοντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ἀπὸ τοῦ 1937 καὶ ἑξῆς, διακηρύσσετε; (Δὲν ἐξετάζω τὰ ἀπὸ τοῦ 1924 θεωρητικὰ ὑμῶν ἐν προκειμένῳ θεμέλια, διότι ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν ὑστέρων ἐνεργειῶν σας).

Συμφώνως, ἐπίσης, τῇ ἀποφάσει τῆς ἀναγνωρίσεώς σας, (No 16—11, τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1971), ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσητε τ ὀ π ᾶ ν προκειμένου ὅπως ἡ Ἱεραρχία καὶ ὁ λαὸς σας ἐνωθῇ μετὰ τῆς Συνόδου τῶν Φλωρινικῶν ὑπὸ τὸν Ἀρχ. Αὐξέντιον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Τί σημαίνει τοῦτο; Οὐχὶ ὅτι σᾶς ἐθεώρησεν ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία σύνολον ἀτακτησάντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν οἵτινες καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψουν καὶ ἐνωθοῦν μετὰ τοῦ κλάδου ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ «ἐξεκλάσθησαν»; Ὁ τονισμὸς τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸν τίτλον τοῦ ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, δὲν δηλοῖ ὅτι ἔ ν α ν Ἀρχιεπίσκοπον ἀναγνωρίζει ἡ Ρωσικὴ Σύνοδος, ὑπὸ τὸν ὁποῖον καὶ πρέπει ν ᾶ ὑ π α χ θ ῆ τ ε;

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν, ὑπεχρεοῦντο οἱ ἀρχιερεῖς σας ὅπως χειροθετήσουν τὸν ὑπ' αὐτοὺς κληρὸν. Διὰ τὴν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Σεβ. Θεσσαλονίκης Δημήτριος ἤρνηθη νὰ χειροθετήσῃ τὸν εἰδικῶς ἐξ Ἀγίου Ὅρους ἀφικθέντα εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τοῦ ἱερομόναχου Ξενοφῶντα, δικαιολογηθεὶς ὅτι ἦτο ἱκανὴ ἡ χειροθεσία τῶν Ἀρχιερέων; Ἐπιμένοντος δὲ τοῦ ἱερομόναχου, διὰ τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι θὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μεθ' ὑμῶν πρὸς εὐρεσιν λύσεως; Ἡ ἀνωτέρω ἐξ ἄλλου ἄρνησις τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης ὅπως προβῆ εἰς χειροθεσίαν του, δὲν ἠνάγκασεν τὸν ἀνωτέρω ἱερομόναχον καὶ τίνας συναδέλφους του ἀγιορείτας ν' ἀπευθυνθοῦν πρὸς ὑμᾶς δι' ἐπιστολῆς των ζητοῦντες ἐξηγήσεις;...

Διὰ τὴν ἐπίσης μετὰ τοῦ Σεβ. Καλλίστου καὶ τοῦ ἀρχιμ. Καλλιοπίου περιερχόμενοι τὰς ἐν Ἀττικῇ ἱεράς Μονὰς τῶν Χρυσοστομικῶν ἐκαλεῖτε τοὺς προϊσταμένους τούτων εἰς δηλώσεις «καθαρᾶς ὁμολογίας» ἐνώπιόν σας, ὡς μοι ἀπεκάλυψεν ἐγγράφως εἰς ἐκ τῶν ἀνωτέρω; Ἡ μήπως ἡ ἄρνησις των ὅπως ἀσπασθοῦν τὴν προσφερομένην «καθαρὰν» πίστιν, συνιστᾷ πράξιν ἀποδεικνύουσα «ἀσυμφωνίαν ἰσχυρὰν καὶ ἀνυπερβλητὴν» ἐκ μέρους τῶν Χρυσοστομικῶν καὶ παρέχουσα εἰς ὑμᾶς τὸ δικαίωμα τῆς καταστρατηγήσεως τῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας;

Τέλος, διὰ τὴν πολλάκις ἐπανελάβετε ἐν τῇ ὑμετέρᾳ Ἀπαντήσει τὸ τελειῶς ἀναρμόδιον διὰ ἱερατικὰ χεῖλη καὶ δὴ ἀνδρὸς «ἀκκλησιώτου καὶ ἀψόγου βιοτῆς», ὡς εἴσθε ὑμεῖς, ἐρωτικὸν δίστικον «ἐπάνω ἐκεῖ στὸν Ὑμμητὸ ὑπάρχει κάποιο μυστικόν», ὑπονοοῦντες, ἀσφαλῶς, τὴν συμμετοχὴν τοῦ Νεοσημερολογίτου ἐπισκόπου Θεοφίλου εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Ἀκακίου; Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι οὕτως ἐνεργοῦντες κατὰ φέρεσθε κατὰ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία, οὐ μόνον ἐτέλεσεν τὴν ἀνωτέρω χειροτονίαν, ἀλλὰ καὶ ἀνεγνώρισεν ἐξ ὑστέρου (1969) πᾶν τὸ ἐν αὐτῇ ἀντικανονικόν; Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι καὶ ΕἰΣ ἐπίσκοπος ἐὰν ἐχειροτόνησεν τὸν Ἀκάκιον ἢ καὶ ΤΡΕΙΣ ὁμοῦ, καὶ πάλιν ἡ χειροτονία τούτου θὰ παρέμενε ἀντικανονική, ἐὰν δὲν ἀνεγνώριζετο, ὡς γενομένη παρὰ τὴν γνώμην τῆς Συνόδου καὶ τοῦ προέδρου αὐτῆς;

Συνεπῶς οὐδὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιχειρήματα προσφέρει καὶ ἡ τυχὸν ὑφ' ἐνὸς χειροτονία τοῦ Ἀκακίου, καίτοι οὐδεὶς ἄχρι τῆς σήμερον ἐδήλωσεν παρόμοιον τι, ἀλλ' ἐξ ἀντιθέτου, ὑμεῖς ὁ ἴδιος ἐν τῷ κηρύγματι τῆς 15.10.1971, ὡμλήσατε περὶ παρουσίας δύο ἐπισκόπων ἐν αὐτῇ!²

Μὴ λησμονῆτε δὲ ἐξ ἄλλου, διὰ νὰ εἴπω καὶ τοῦτο, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν εἰς τὴν Ρωσικὴν Διασπορὰν νὰ πράξῃ διαφόρως, καθόσον θὰ ἔπρεπε, συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, ἐὰν δὲν ἀνεγνώριζεν τὸν Ἀκάκιον, νὰ καθαιρέσῃ καὶ τοὺς χειροτονήσαντας τοῦτον ἐπισκόπους Σεραφὶμ καὶ Θεόφιλον. Φιλικῶς, λοιπόν, σὰς προτρέπω, ὅπως παύσητε νὰ ὁμλήτε περὶ χειροτονίας Ἀκακίου, διότι καταφέρεσθε κατὰ τῆς τόσον ὑφ' ὑμῶν ἐπαινουμένης Ρωσικῆς Διασπορᾶς! Ἡ μήπως, δὲν ὑπολογίζετε τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν φιλίαν καὶ κοινωνίαν τῆς;

Ἄλλ' ἄς ἔλθωμεν νῦν καὶ εἰς τὰ ἐξῆς γραφέντα ἐν τῇ πρὸς με ἀπαντήσει σας. «Διότι καὶ οἱ ἴδιοι (Ρῶσοι) ἔσχον πικροτάτην πείραν πλέον τῶν ἀνεπιτρέπτων παραβάσεων τῆς παρατάξεως τῶν Αὐξεντιανῶν» Ἐρωτῶ: Ποῖαι αὗται; Διὰ τὴν κατὰ τὴν γορεῖτε ἄνευ παραθέσεως τῶν ἀποδείξεων; Καθ' ὑμᾶς, συνιστᾷ παράβασιν ἢ διατήρησις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐξαρχίας ἐν Ἀμερικῇ; Μήπως ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀφεθοῦν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καὶ μόνον φροντίδα τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ὡς ἐπράξατε ὑμεῖς μετὰ τὴν ἀνεγνώρισίν σας καὶ διαπρυσίως κηρύσσει ὁ π. Παντελεήμων; Ἐτερον νὰ ἐκκλησιάζεται ὁ Ἕλλην καὶ εἰς τὰς Ρωσικὰς ἐκκλησίας καὶ ἕτερον ἢ ὑποχρεωτικὴ ὑπαγωγή του ὑπὸ τὴν Ρωσικὴν Σύνοδον.

Ἡ φρονεῖτε ὅτι τυγχάνει δικαιολογημένη ἢ διαμαρτυρία καὶ δυσφορία τοῦ Σεβ. Καναδά κ. Βιταλίου, διὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ Σεβ. Ἀκακίου; Πᾶν

τούναντίον! Οί ιεροὶ κανόνες (ΛΕ Ἀποστολ., Η' τῆς Α' Οἴκουμ., καὶ ΙΣΤ' τῆς Πρωτοδευτέρας) ἀπαγορεύσαντες τὴν ὑπαρξιν δύο Ὁρθοδόξων ἐπισκόπων ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ καὶ πόλει, εἶχον ὑπ' ὄψει τῶν ὁμοιογενῶν ποιμνίων τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας, ἀγνώστων ὑπαρχόντων ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν συντάξεων τῶν ἱερῶν κανόνων, τῶν σημερινῶν δεδομένων, ἥτοι τῆς ἐν Διαπορᾷ ὑπάρξεως ποικίλης ἐθνικότητος καὶ Ἐκκλησιῶν ποιμνίων, καὶ συνεπιῶς καθισταμένης ἀδυνατοῦ τῆς διαποιμάνσεώς τῶν ὑφ' ἐνὸς ἐπισκόπου, οὐκ ἀσφαλῶς λόγῳ τοῦ πλήθους τούτων, ἀλλὰ τῆς ποικίλης ἐθνικῆς - γλωσσικῆς διαφορᾶς τῶν.

Διότι ἐὰν συνέβαινε καὶ ἦτο ἀντικανονικὴ ἢ τοιαύτη σύγχρονος ἐν Διαπορᾷ κατάστασις, διατὶ δὲν διεμαρτυρήθη ὁ κ. Βιτάλιος καὶ προηγουμένως, ἥτοι ὅτε εὐρίσκετο ἐν κοινωσίᾳ μετὰ τοῦ Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου, ὁ ὁποῖος ἐχειροτόνει ἐπίσκοπον Ἕλληνα καὶ τὸν ἔστειλε εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Σεβ. Βιταλίου (Καναδᾶ) πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκεῖ ἐλλήνων; Διατὶ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ μὴ διαμαρτυρηθῆ μετὰ τὴν σειρὰν τοῦ καὶ ὁ Ἰάκωβος διὰ τὴν ὑπαρξιν τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου εἰς Νέα Ὑόρκην;!...

Συνεπιῶς ποιμαντικῶς καθαρῶς λόγοι ἐπιβάλλουσι τὴν σύγχρονον μορφήν τῶν ποικίλων δικαιοδοσιῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, καὶ οὐκ ἄλλοι ἀταξίας ἢ φιλαρχίας πρὸς διοικήσιν καὶ ἐτέρων ποιμνίων, πρᾶγμα ὅπερ σφοδρῶς ἠθέλησαν νὰ καυτηριάσῃ οἱ ἀνωτέρω κανόνες.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐν τῷ Συνοδικῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀναγνωρίσεώς σας, ἀναγινώσκουσι: «Κατὰ τὸ 1948 προέβη εἰς χειροτονίας ἐπισκόπων μόνος τοῦ Ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος, πεπεισμένως ὢν, ὅτι λόγῳ τοῦ τότε διωγμοῦ, ἄλλος τρόπος δὲν ὑπῆρχεν πλέον διὰ νὰ διαιωνισθῆ μὴ πραγματικῶς ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ Ἱεραρχία. Εἶναι δὲ ἀδύνατον δι' ἡμᾶς νὰ ἴδωμεν καθαρῶς καὶ νὰ ἀποφασίσωμεν κατὰ πόσον ἦτο δυνατόν νὰ τύχῃ τῆς συμπράξεως τοῦ ἐπισκόπου Πολυκάρπου ἢ τοῦ ἐπισκόπου Χρυσσοστόμου, διὰ τὴν πρώτην χειροτονίαν» (Κ.Ε.Ο. Νοέμβρ. 1971, σελ. 7).

Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, καὶ πολὺ ὀρθῶς, ἦτο «ἀδύνατον» νὰ ἴδουσι «καθαρῶς» ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἀλήθεια, διατὶ δὲν ἠρώτησαν τὴν φέρουσαν τὰ στίγματα τῆς ἀνωτέρω πράξεως παράταξιν τῶν Χρυσσοστομικῶν, προκειμένου νὰ πληροφορηθοῦν καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ «θύματος» τὰς ἐνεργείας τοῦ δράστου; Διατὶ ἡ γνῶσις ἀπὸ 24.7.71 Συνοδικὸν αὐτῶν ἐγγραφον πρὸς αὐτοὺς, δι' οὗ τοὺς καθίστων προσεκτικῶς εἰς πρόσληψιν καὶ ἀναγνώρισιν Ματθαϊκῶν ἱερέων, πολλῶν μᾶλλον ἀρχιερέων, ἀνευ τῆς γνώμησ τῶν; Διατὶ ἠγνόησαν ἐπίσης τὸ ἐπιδοθὲν προσωπικῶς εἰς τὸ Μητροπολίτην Φιλάρετον, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεως ὑμῶν, ἐγγραφον (18.8.71), ἐν τῷ ᾧ ἀνεφέροντο χαρακτηριστικῶς καὶ τὰ ἐξῆς: «Χωρὶς τὴν γνώμην ἡμῶν, οἵτινες ἔχομεν ἐπωμισθῆ ὅλον τὸ βάρος καὶ τὴν εὐθύνην ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀλλοδαπῇ ὑποθέσεων, παρακαλοῦμεν μὴ λαμβάνητε ἀποφάσεις, διότι προβλέπομεν ζημίαν καὶ ὄχι ὠφέλειαν»;³

Κατ' ἀκολουθίαν, δὲν ὑπάρχει ἀμέτοχος εὐθύνης ἢ Ρωσικὴ Ἱεραρχία διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ταύτης, καὶ θὰ ἦτο λίαν μεγαλυτέρα καὶ σοβαρωτέρα, ἐὰν δὲν εἶχεν τὸ ἐλαφρυντικόν(;) τῆς παραπληρώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Παντελεήμονος, ὅστις καὶ πρωταγωνίστησε διὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναγνώρισιν ἢ καλλίτερον διὰ τὸν ἀντικανονικὸν τρόπον ταύτης, ὡς ἐκ προσωπικῆς πείρας εὐρίσκομαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω λίαν καλῶς. Ἀρκετὰ λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος, προκειμένου νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν τρίτην καὶ σοβαρωτέραν πῶς παράγραφον τῆς παρούσης ἐπιστολῆς.

* * *

Θέλοντες νὰ μὴ παρουσιάσετε εἰς τοὺς ἀναγνώστας σας ἀσυνεπῆ καὶ μὴ γνωρίζοντας τὴν πιστεύω, γράφετε: «Καὶ ἀφοῦ ὡς συνάγεται ἐκ τῶν γραφο-

μένων και λεγομένων του, δὲν πιστεύει οὔτε εἰς τοὺς Ρώσους τῆς Διασποράς, οὔτε προφανῶς εἰς τοὺς Ἀκακιακοὺς, διερωτᾶται τις: Τί ἄραγε τὸν ἐμποδίζει ἀκόμη καὶ δὲν καταφεύγει ὡς ἐνδοκαρδίως ἐπιθυμῆ, εἰς τὴν Σχισματικὴν Νεοημερολογιτικὴν Ἐκκλησίαν τῆς ὁποίας ἀκαθέκτως ὑπεραμύνεται, ὡς ἐχούσης δῆθεν καὶ διατηρούσης τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν ὑπ' αὐτῆς τοῦ ... Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου— Ἐορτολογίου;». Ἡ θέσις μου ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου ὡς ἐπίσης καὶ τῆς τοιαύτης τῶν Χρυσοστομικῶν, ἐδηλώθη εἰς τὰς προηγηθείσας σελίδας τοῦ παρόντος, ὅτε ἀνέπτυξα τοὺς λόγους τῆς μὴ ὑπ' ἀμφοτέρων χειροτονίας μου.

Τὸ νὰ κοινωῆ τις μετὰ τῶν ἀνωτέρω Ἐκκλησιῶν δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τυφλώτῃ ἢ νὰ σιγᾷ διὰ πᾶσαν γενομένην κανονικὴν ὑπέρβασιν ἢ παράβασιν τούτων. Οὐδὲ πάλιν ἡ ἄρνησις τῆς χειροτονίας μου πρέπει νὰ ὑπολειφθῆ ὡς ἐκφράζουσιν πρᾶξιν ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς καὶ δὴ ὑπὸ πάντων ἀποτελεῖ εἰδικὴν περίπτωσιν ὑψηγηθείσαν ὑπὸ εἰδικῶν λόγων.

Καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ φλέγοντος θέματος τῶν Μυστηρίων τῶν Νεοημερολογιτῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς κοινωσίαν πρὸς αὐτούς. Τὸ ἐπ' αὐτοῦ πιστεύω μου τὸ ἐξέφρασα πρὸ πολλοῦ διὰ τῶν δημοσίων «Ἀποκρίσεών» μου πρὸς τὸν συνήγορον τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας ἀρχιμ. Ἐπιφάνιον Θεοδωρόπουλον, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ἔργον μου «Διάλογοι τῆς Ἐρήμου» διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφετε σεῖς ὁ ἴδιος τὰ κατωτέρω: «Διεξήλθομεν μετ' ἀμεταπτώτου προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος... τὸ πόνημα τοῦτο τοῦ λογίου Μοναχοῦ Θεοδώρητου... διαπνέεται δὲ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὑπὸ πνεύματος σωφρόνος ἀγωνιστικοῦ καὶ πνευματικοῦ, χωρὶς νὰ ἐκτρέπῃται εἰς προσωπικὰς ἀντεγκλήσεις καὶ φανατικὰς ἐκτροχιάσεις. Ὅταν ἡ κριτικὴ σέβηται ἑαυτὴν, ἐπιβοηθουμένη ἀπὸ ἀληθῆ μόρφωσιν, σύνεσιν, πραῦτητα καὶ ἀγαθοψυχίαν, ἐπιτελεῖ ὡς ἄριστα τὸ ἔργον αὐτῆς, προάγουσα καὶ οἰκοδομοῦσα τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν εἰς τὰ ἐπίζηλα πρότυπα τῆς ἀγαθοεργίας, τῆς ὀρθοφροσύνης καὶ τῆς ἀληθοῦς κατὰ Χριστὸν τελειώσεως. Συγχαίρομεν τῷ συγγραφεῖ καὶ εὐχόμεθα ὅπως τὸ πόνημα τοῦ ἀναγνωσθῆ ὅσον οἶόν τε, ὑπὸ περισσοτέρων ἀναγνωστῶν».⁴ (Κ.Ε.Ο. Ἀπρίλιος 1971, σελ. 18).

Πρὶν ἐπαναλάβω, λοιπόν, τὴν ἐν προκειμένῳ πεποίθησίν μου, θὰ ἀναφέρω κάτι σπουδαιότερον ποῖον; Τί πιστεύετε ἐσεῖς περὶ Μυστηρίων! Θὰ ἀποδείξω δηλαδὴ ὅτι ΔΕΝ ΑΡΝΕΙΣΘΕ ΟΤΙ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΜΟΙΡΑ ΘΕΙΑΣ ΧΑΡΙΤΟΣ!... Πόθεν ἡ ἀπόδειξις; Καὶ πάλιν ἐκ τῶν γραφομένων σας, ὥστε νὰ ἀποκλεισθῆ πᾶσα περίπτωσις ἀμφιβολίας ἢ νοθείας. Διὰ τῶν λόγων σας, λοιπόν, πρόκειται περαιτέρω νὰ ἴδωμεν ἀναιρουμένη τὴν ἀπὸ τοῦ 1924 κηρυττομένην διδασχὴν περὶ ἀπωλείας τῆς θείας Χάριτος ἐκ πάσης Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἢ ὁποία καίτοι ἀκολουθεῖ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον κοινωνεῖ πρὸς αὐτάς, συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας: 10ον Ἀποστολικόν, 1ον τῆς ἑκτῆς Οἰκουμενικῆς, 1ον τῆς ἐβδόμης, 53ον τῆς ἐν Λαοδικεῖα Συνόδου κ.ἄ. Σχολιάζοντες τὸ 1961 τὸν τελευταῖον τοῦτον κανόνα, ἐγράφετε: «Ἀκούετε, ὦ καινοτόμοι σχισματικοὶ τῆς «Ἐπισήμου»; Ἀκούετε καὶ ὑμεῖς ὅλοι οἱ ἀδιάφοροι, οἱ ΚΟΙΝΩΝΟΥΝΤΕΣ μετὰ ἀκοινωνήτων καὶ σχισματικῶν;» (Κ.Ε.Ο., Μάρτ. σελ. 11).

Δηλαδὴ ἐρμηνεύοντες τὴν ἐν προκειμένῳ διδασχὴν τῆς Ἐκκλησίας, πολὺ ὀρθῶς, δέχεσθε ὅτι παρομοίαν εὐθύνην φέρουν καὶ οἱ κοινωνοῦντες πρὸς σχισματικούς καὶ αἵρετικούς, παρὰ τὴν τυχόν διαφωνίαν των πρὸς αὐτούς. Ἐφ' ὅσον λοιπόν, τοιαῦτα πιστεύετε καὶ γράφετε, ἦτοι ὅτι εἶναι ἄμοιρος Θείας Χάριτος ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία ὡς καὶ πάντες οἱ κοινωνοῦντες αὐτῇ, λόγῳ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ νέου Ἡμερολογίου.

α'. ΔΙΑΤΙ ἐπαινέσατε τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου, ὡς καὶ τὸν ἴδιον προσωπικῶς; Γράφετε: «Ἡ ἐκλογὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐξεταζομένη εἶναι ἐπιτυχὴς καὶ ἀμεμπτος. Διότι ὁ νέος ἀρχιεπίσκοπος τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν συγκεντροῖ ἐξαίρετα προσόντα ἡθους, μορφώσεως, λευϊτικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἀνθρωπίνης εὐπρεπείας. (Κ.Ε.Ο., Ἰούνιος 1967, σελ. 17). Καὶ ἀργότερον, ὅτε ἤρξαντο αἱ κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεις ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐπισκόπων, παρατηρεῖτε: «Ὁδυνόμεθα καὶ δυσφοροῦμεν, διότι ὁ θόρυβος (τῆς κριτικῆς δηλαδὴ σημ. ἡμετ.) ζημοῖ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ κλονίζει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὴν ὀρθοφροσύνην καὶ δικαιοφροσύνην τῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ποιμένων καὶ τῶν Ὁδηγῶν, τοῦ ἐργαζομένου... εὐγενοῦς λαοῦ ἡμῶν». (Κ.Ε.Ο. Αὐγ. 1970, σελ. 19)

Ὡστε, καθ' ὑμᾶς, καὶ οἱ αἰρετικοὶ Νεοημερολογῖται διατηροῦν «λευϊτικὴν ἀξιοπρέπειαν;» Καὶ αὐτοὶ εἶναι «ποιμένες καὶ ὀδηγοί» τοῦ «εὐγενοῦς ἐλληνικοῦ λαοῦ;» Ὑπάρχει, λοιπόν, «Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ» ἄνευ Μυστηρίων;... Ἀσφαλῶς ὄχι. Συνεπῶς ποῖον π. Εὐγένιον νὰ πιστεύσωμεν; Τὸν τοῦ 1937 ὅπου ἀπεκήρυτε ἀκόμη καὶ τὸν κυρὸν π. Φλωρίνης ὡς «κακόδοξον», τὸ τοῦ 1967, ἔνθα ἐπαίνει τὸν οἰκουμενιστὴν Ἱερώνυμον, τὸ τοῦ 1971, ὅπου καταδικάζει τοῦτον ὡς καὶ πάσας τὰς Ἐκκλησίας μὲ τὰ «Μαρᾶν — Ἀθᾶ... καὶ τὰς καιομένας λίμνας; ;!!...

β'. ΔΙΑΤΙ ἐπαναλαμβάνετε τὰ ἀνωτέρω καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ κ. Γρηγορίου, λίαν γνωστοῦ διὰ τὰ φιλοοικουμενιστικά του αἰσθήματα;

«Χαίρομεν ὑπερβαλλόντως, διότι θεματοφύλαξ καὶ Φρούραρχος καὶ Ἠγούμενος τοῦ Σινᾶ, ἐξελέγη ἀνὴρ δόκιμος, γνωστὸς διὰ τὰ ἀκραίφωνα ὀρθόδοξα φρονήματά του, τὴν ἀσκητικὴν του βιοτήν, καὶ τὴν βαθεῖαν Ἐκκλησιαστικὴν του μόρφωσιν καὶ κατάρπισιν...

Ἀνὴρ ὡς τὸν διαγράφει καὶ τὸν ἐπιτάσσει εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολήν του ὁ θεῖος Παῦλος... Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ καθωδήγησε τοὺς εὐλαβεστάτους πατέρας τῆς Μονῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρίστου μεταξὺ αὐτῶν, ἃς ἐκκύση πλουσίας τὰς δωρεάς του ἐπὶ τὴν συνείδησιν καὶ τῶν ἀξίων ἐκλεκτόρων καὶ τοῦ ἐπαξίου καὶ χριστοπρεποῦς ἐκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου... (Κ.Ε.Ο. Ἰαν., 1969, σελ. 17).

Ὡστε καθ' ὑμᾶς, καὶ ὁ ἀδιακρίτως κοινωνῶν καὶ συλλειτουργῶν μὲ τὰ Νεοημερολογιτῶν καὶ Οἰκουμενιστῶν ἔχει «ἀκραίφωνα ὀρθόδοξα φρονήματα;» Καὶ τὸ ἕτερον φοβερόν: πράπτων οὗτος τὰ ἀνωτέρω, οὐ μόνον δὲν ἐπιτιμᾶται ἢ κατηγορεῖται ὑφ' ὑμῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως τὸν θεωρεῖται ἄνδρα ὡς τὸν θέλει καὶ τὸν διαγράφει ὁ... Ἀπ. Παῦλος!! Καὶ τὸ εἰσέτι τραγικώτερον: παρὰ τὰς συλλειτουργίας τούτου μετὰ τῶν ποικίλων Οἰκουμενιστῶν καὶ τὴν τελείαν ἀδιαφορίαν του πρὸς τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἐσεῖς παρακαλεῖτε ὅπως «τὸ Ἅγιον Πνεῦμα... ἐκχύση πλουσίας τὰς δωρεάς του» ἐπ' αὐτοῦ; ἦτοι τοῦ καθ' ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ 1924 ἄνευ θείας Χάριτος, καὶ ἀργότερον ἀνιέρου καὶ σχισματοαιρετικοῦ!... Καὶ κατόπιν κατηγορεῖτε ἐμέ... ἐπὶ ἀσυνεπείᾳ!...

γ'. ΔΙΑΤΙ, ἐπὶ τῇ δεκαετίᾳ τῆς ἐπισκοπικῆς δράσεως τοῦ Νεοημερολογίτου ἐπισκόπου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας κ. Στεφάνου (Τριφυλίας), ἐγράφετε τὰ κάτωθι ἐπαινετικά δι' αὐτόν; «Συγχαίροντες τῷ Σεβασμιωτάτῳ κ. Στεφάνῳ, ἐπικαλούμεθα τὴν συναρωγὴν τοῦ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ διὰ τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ εὐαρεστήσει τοῦ Θεοῦ». (Κ.Ε.Ο., Ὀκτώβρ. 1970, σελ. 9).

Σᾶς ἐρωτῶ καὶ πάλιν: Πιστεύετε ὅτι γράφετε; Ἐὰν ναί, εἴσθε τέλειος... Νεοημερολογίτης! Ἐὰν ὄχι, τέλειος... ὑποκριτής! Ἐκλέξατε τὸ συμφερότερον. Διὰ μὲν τὸ πρῶτον, σᾶς ὑπενθυμίζω, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκλογῆς,

ἔχετε ἀπαγγείλλει ὁ ἴδιος τὴν τιμωρίαν. Εἶναι ὁ τόπος «τῆς λίμνης» τῆς καιομένης, τὸ φοβερὸν καὶ τρομερὸν κριτήριον τοῦ Μαῤῥᾶν — Ἀθᾶ». Διὰ τὸ δεύτερον, ἐδήλωσε τὴν ποινήν ὁ Κύριος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ: «Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ θρυγγὸς τῶν ὀδόντων»...

δ'. ΔΙΑΤΙ, ἐπίσης, εἰς πλεῖστα τεύχη τοῦ ὑμετέρου περιοδικοῦ, προσκαλεῖτε νέους καὶ δὴ θεολόγους, νὰ ἐπανδρώσουν τὰς ἱεράς Μονὰς Ἁγίου Ὁρους, Σινᾶ καὶ Ἱεροσολύμων; Ἴδου οἱ λόγοι σας: «Ἐγράφομεν — κ α ἰ ἐ π ι μ ἔ ν ο μ ε ν ἐ π ἰ τ ο ὕ τ ο υ ἀ ν ε ν δ ὅ τ ω ς — ὅτι, μοναχοὶ καὶ δὴ θεολόγοι καὶ οἱ εὐμοιροῦντες παιδεῖας κατὰ Θεόν, προεχόντως καὶ ἐξεχόντως οἱ ἐφιέμενοι ἐπισκοπικὰς εὐθύνας καὶ ποιμαντορίας, ὀφείλουσαν νὰ αὐτοσπυρατεύωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Μονῶν αὐστηρῶν, κιβωτῶν Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπάλλεων τοῦ θειοτάτου καὶ ἀνυποστόλου ἁγίου φρονήματος αὐτῆς» (Κ.Ε.Ο., Νοεμβρ. 1967, σ. 13., Φεβρ. 1968' σ. 10., Νοεμβρ. 1969 σ. 13, Ἰανουάρ. 1970, σ. 9., Μάϊος 1971, σ. 11., κ.λ.π.).

Ὡστε, καθ' ὑμᾶς, καὶ οἱ κοινωνοῦντες μετὰ Νεοημερολογιτῶν καὶ μνημονευόντων τὸν Πατριάρχην οἰκουμενιστῶν τυγχάνουσιν «φ ρ υ κ τ ω ρ ο ἰ τ ῆ ς Ὁ ρ θ ο δ ο ξ ῖ α ς» καὶ αἱ Μοναί των «Κ ι β ω τ ο ἰ τ ῆ ς Ὁ ρ θ ο δ ο ξ ῖ α ς»;... Ἡ μήπως ἔχει σημασία ὅτι συμβατικῶς, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως ἢ πεποιθήσεως, ἀκολουθοῦν τὸ Π. Ἡμερολόγιον; Μήπως μὲ τὸ παλαιὸν δὲν προδίδει τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ὁ Λένινκραντ Νικόδημος;!...

Ἐὰν πράγματι ἐπιστεύετε ὅτι εἶναι ἄμοιροι θείας Χάριτος οἱ Νεοημερολογῖται καὶ οἱ κοινωνοῦντες μετ' αὐτῶν, θὰ ἐγράφετε ποτέ, καὶ μάλιστα πρὸς θεολόγους, νὰ σπεύσουν νὰ ὑπαχθοῦν εἰς Ἱεράς Μονὰς... κακοδόξων καὶ αἰρετικῶν, εἰς Ἐκκλησίαν «ἐστερημένην τῆς Θεοσδότου Δυνάμεως», εἰς Ἐκκλησίαν παραδοθεῖσαν εἰς «τὴν αἰωνίαν κατάραν»;!... Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, δὲν παύετε νὰ ἀποκαλεῖτε π ρ ο δ ὅ τ η ν πάντα ἕνα πού θὰ τολμήσῃ νὰ ὀμιλήσῃ περὶ μὴ ἀπωλείας τῆς Χάριτος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Νεοημερολογιτῶν, ἀλλὰ περὶ ἐ ν ὀ ς δ υ ν ἄ μ ε ι ὑ π ε υ θ ὕ ν ο υ καὶ ἀ ν τ ι κ α ν ο ν ι κ ο ὕ σ χ ῖ σ μ α τ ο ς. Τίς λόγος, κατόπιν τούτου, ἐξαρκέσει πρὸς θρῆνον τῶν ἀναριθμητῶν ἀντιφάσεων καὶ ἀναληθειῶν σας;!...

ε'. ΔΙΑΤΙ ΤΟ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΝ, ἐδέχθητε χειροθεσίαν ἀπὸ τὴν Σύνοδον τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, ἡ ὁποία μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐκοινωνεὶ πλήρως μετὰ πάντων τῶν Νεοημερολογιτῶν, τῶν καθ' ὑμᾶς, πάσης Χάριτος ἐστερημένων; Ἴσως θὰ μὲ παραπέμψετε εἰς τὸν πανηγυρικὸν λόγον σας κατὰ τὴν Συνοδικὴν Λειτουργίαν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1971, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶπατε καὶ τὰ ἐξῆς ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκίνησιν τῶν Ρώσων, ἐπὶ τῇ ἀρνήσει τοῦ Σεβ. Καλλίστου ὅπως συμπροσευχηθῆ μετ' αὐτῶν, κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσκεψιν. «Ἐδωσαν τὸν λόγον εἰς τὸν ἐπίσκοπον (Κάλλιστον) ὅτι θὰ συμμορφωθοῦν· πράγματι, ἀπὸ π έ ρ υ σ ι ἔ κ ο ψ α ν ἐ π ι κ ο ι ν ω ν ἰ α ν». (Ἐκ τῆς μαγνητοφωνηθείσης ἀνωτέρω ὀμιλίας σας).

Δηλαδή τὸ «πέρυσι» δέον νὰ σημαίη περίπου Ὀκτώβριον τοῦ 1970. Ἀπὸ τότε λοιπόν, ὡς λέγεται, ἔπρεπε νὰ ἔχουν διακόψει ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν κακοδόξων». Καὶ πάλιν ὅμως δυστυχῶς... ψεύδεσθε! Διατί; Διότι δὲν ἔκοψαν ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1970, ἀλλὰ π ο λ ὺ π ρ ὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1970. Πόθεν φανερόν; Ἐκ τῶν ἰδίων λόγων σας. Τοὺς παραθέτω πρὸς ὑπόμνησιν. «Διότι τὸν διαβεβαιοῦμεν κατηγορηματικῶς καὶ ὑπευθύνως, ὅτι ὁ Μακ. Φιλάρετος καὶ ἡ περὶ Αὐτὸν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος, ἤδη ἀπὸ διετίας περίπου, κ α ἰ π ο λ ὺ π ρ ὸ τ ῆ ς ἐ π α φ ῆ ς ἡ μ ῶ ν μετ' αὐτοῦ, διέκοψε τ ε λ ε ἰ ῶ ς π ᾶ σ α ν ἐ π ι κ ο ι ν ω ν ἰ α ν μετὰ τῆς Νεοημερολογιτικῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἐκκλησίας...» (ΚΕΟ, Ἰανουάρ. 1972, σ. 12.). Ἐφ' ὅσον λοιπόν, ἐγράφετε τὰ ἀνωτέρω τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1972, καὶ ὁ Φιλάρετος εἶχε διακόψει τὴν μετὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν κοινωνίαν «πολὺ πρὸ τῆς ἐπαφῆς ὑμῶν μετ' αὐτοῦ», ἥτις ἐπαφὴ ἐγένετο τὸ πρῶτον τὸν Ὀκτώβριον περίπου τοῦ 1970, σημαίνεται διὰ τούτου ὅτι ἡ διακοπὴ κοινωνίας θὰ εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τοῦ 1969 καὶ ἐνωρίτερον.

Συνεπώς, διατί εΐπατε εἰς τὸ κήρυγμά σας τῆς 15 Ὀκτ. 1971 ὅτι «ἀπὸ πέ-
ρυσι ἔκοψαν ἐπικοινωνίαν» ἀσφαλῶς, ἔνεκα τοῦ ὅτι «ἔδωσαν τὸν λόγον τους
εἰς τὸν Σεβ. Κάλλιστον ὅτι θὰ συμμορφωθοῦν» μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν του, ἀφοῦ
ἀνωτέρω ἐδηλώσατε ὅτι εἶχον διακόψει κοινωνίαν μετὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν
«πολὺ πρὸ τῆς ἐπαφῆς» αὐτῶν μετὰ τοῦ Καλλίστου; Καὶ ἀφοῦ εἶχον διακόψει
«πολὺ πρὸ τῆς ἐπαφῆς αὐτῶν μεθ' ἡμῶν» (δηλ. τὴν Ἐκκλησίαν σας), τότε εἰς
τί τοὺς «ἐφωτίσατε τοὺς ἀνθρώπους περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς πίστεως»; ;!!...

Βλέπετε ὅποιαν... ἀσυνέπειαν μετέρχεσθε π. Εὐγένιε; Ἄλλὰ ἔτι καὶ ἔτι.
Ἐφ' ὅσον εἶχον διακόψει «πολὺ πρὸ τῆς ἐπαφῆς» μετὰ τοῦ Σεβ. Καλλίστου καὶ
τῆς ἐν συνεχείᾳ ὑμετέρας Συνόδου, διατί γράφετε τὰ ἀκριβῶς ΕΝΑΝΤΙΑ, κα-
κολογοῦντες τοὺς ἀνθρώπους καὶ παρουσιάζοντες τούτους ὡς διατηροῦντας
π λ ἦ ρ ἦ μετὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν κοινωνίαν μέχρι καὶ τὸν Ἰανουάριον
τοῦ 1971!... Ἡ ἀπόδειξις; Τὴν παραθέτω εὐθὺς ἀμέσως:

«Ἄλλὰ καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἡμετέρας παρατάξεως ἅγιος Κορινθίας κ. Κάλ-
λιστος, προσφάτως ἐπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς, ΕΒΕΒΑΙΩΣΕΝ, ΟΤΙ ΟΥΔΟΛΩΣ
ΥΠΗΡΞΕ ΔΙΑΚΟΠΗ ἐπικοινωνίας τῶν Ρώσων ἐπισκόπων ἐν Ἀμερικῇ μετὰ
τῆς Νεοημερολογικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἤκουσεν, παρὰ τῶν ἰδίων ὁμολογούμε-
νον... Εἶναι δὲ τοιαύτη ἡ σύγκυσις, τὸ ἄλλοπρόσαλλον καὶ ἀσταθές τῶν κινή-
σεων, ἐν ταῖς παρατάξεσι ταύταις, Ρώσων ἐπισκόπων καὶ Φλωριναίων, ὥστε
συνέχεται ὑπὸ ἀγωνίας ὁ Ὁρθ. Χριστιανός, διαπορῶν περὶ τῆς πορείας αὐτῶν,
ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν ἀκριβῆ Ὁρθοδοξίαν, τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὸ Δόγμα,
τὴν Παράδοσιν καὶ τὴν Δεοντολογίαν... Μὲ ποίους, λοιπόν, ἐπισκόπους καὶ τί-
νας παρατάξεις θὰ συνεννοηθῶμεν, χωρὶς νὰ μειώσωμεν, θλάψωμεν καὶ σπιγμα-
τίσωμεν τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν μας, τὸ παρελθόν, τὸ παρόν, καὶ τὸ μέλλον ἡ-
μῶν;» (ΚΕΟ, Ἰαν. 1971, σ. 19.)

Ἐὰν δὲ σκεφθῆ τις ὅτι πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐγράφησαν ἑπτὰ μόλις μῆνας πρὸ
τῆς ἀναγνωρίσεώς σας, καὶ ὑπεγράφησαν ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς ἱ. Συνόδου τῶν
Ματθαϊκῶν, τί θὰ ἀποκλαύση πρότερον; Τὴν δι' ἀρχιερατικῶν χειλέων ἐκφρα-
σθεῖσαν κατὰ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου ἀήθη κατηγορίαν καὶ διαβολὴν (τῆς ὁποίας
κύριος αἴτιος ὁ ψευδῶς βεβαιώσας ταῦτα Σεβ. Κάλλιστος), ἢ τὴν προσπάθειαν
ναρκοθετήσεως τῆς ἱερᾶς ὑποθέσεως τῆς ἐνώσεως, δεδομένου ὅτι οἱ ἀνωτέρω
λόγοι ἀποτελοῦν τμήμα τῆς Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ματ-
θαϊκῶν πρὸς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἔνωσιν παλαιοημερολογίτας ἀμφοτέρων
τῶν παρατάξεων; Πῶς μετεβλήθησαν ἄρδην, μετὰ ἀκριβῶς τὴν ἀναγνώρισίν
σας, οἱ ἀνωτέρω χαρακτηρισμοὶ τῆς πορείας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ἐμφανι-
σθέντων τῶν ἐπισκόπων τῆς ὀρθοδοξωτικῆς καὶ «πεφωτισμένων»; Ἐπιτρέπον-
ται τοιαῦται ἐνέργειαι ἐκ μέρους ὀρθοδόξων Ἀρχιερέων καὶ δὴ «γνησίων»;
Ἡ τὴν γνησιότητα ἐφαρμόζομεν μ ὄ ν ο ν ὅταν ὁ λόγος περὶ Ἡμερολογίου
καὶ προκειμένου νὰ στείλωμεν τοὺς ἀντιφρονοῦντας εἰς τὴν... κόλασιν;!...

Ἄλλ' ἂς δεχθῶμεν, ἐκ τῆς... Βαβυλωνίας τῶν γνωμῶν σας, ὅτι οἱ Ρῶσοι
εἶχον διακόψει κοινωνίαν πρὸς τοὺς νεοημερολογίτας παλὺ πρὸ τῆς ἐπαφῆς
των μεθ' ὑμῶν (π ρ ἄ γ μ α τ ὸ ὁ π ο ἰ ο ν ἐ κ φ ρ ἄ ζ ε ι καὶ τ ἦ ν ἐ ν
π ρ ο κ ε ι μ ἔ ν ο υ ἄ λ ἦ θ ε ι α ν), καὶ ὅτι ἀκόμη, ἢ ἀπλῆ ἐπιστολὴ τῶν τρι-
ῶν γραμμῶν, ἢ τελείως προσωπικῆ τοῦ Μητρ. Φιλαρέτου πρὸς τὸν ἐπίσκοπον
Κάλλιστον, ἢ ἀπλῶς ἀναφέρουσα ὅτι τὸ νέον ἡμερολόγιον ἀποτελεῖ παραβίασιν
τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως, ἢ καὶ γραφεῖσα μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς διὰ χειρο-
θεσίας ἀναγνωρίσεως ὑμῶν, συνιστᾷ ὁμολογίαν πίστεως τῆς Ρωσικῆς Διασπο-
ρᾶς πρὸς ὑμᾶς. Ἐρωτῶμεν: Τί ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ μετὰ ταῦτα; Ἀπλού-
στατα, μετὰ τὸ «φώτισμά» των καὶ τὴν «ὁμολογίαν» των, ὑπελείπετο τὸ τρίτον
στάδιον τῆς ἐπιστροφῆς των, ἥτοι ἡ χειροθεσία. Ἐγένετο; Βεβαίως, ΑΛΛ'
ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ! Δηλαδή ἀντὶ νὰ γίνῃ ἡ ἰδική των ἀπὸ ὑμᾶς χειροθεσία, ἐ-
γένετο ἡ ἰδική σας ὑπ' αὐτῶν!!! Ποῦ ἠκούσθη τὸ ἔλαττον νὰ εὐλογῆ τὸ κρεῖτ-
τον;... ΣΥΝΕΠΙΩΣ ΕΣΕΙΣ ΕΚΑΝΑΤΕ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ ΠΙΣΤΕΩΣ ΠΡΟΣ ΑΥ-
ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΑΥΤΟΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ!...

Δὲν ἔχει σημασίαν ἐὰν ἐπαρουσιάσθητε εἰς τὸ κείμενον τῆς Ρωσικῆς ἀποφάσεως ἔνοχοι μόνον διὰ τὴν ὑφ' ἑνὸς χειροτονίαν (θὰ ἴδωμεν περαιτέρω τὸ διατί)· σημασίαν ἔχει ὅτι διὰ πράξεως πανηγυρικῆς καὶ ἐπισήμου ἐξεφράσθη ἢ διὰ χειροθεσίας ...μετάνοιά σας! Προηγούμενος, ἐξετάζοντες τὰς ἐνεργείας τῆς Ρωσικῆς συνόδου τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν Ματθαϊκῶν ἐμέμφθημεν ταύτην, διότι καίτοι ἐδήλου ἐν τῇ ἑαυτῆς ἀποφάσει ὅτι: «εἶναι δὲ ἀδύνατον δ' ἡμᾶς καθαρῶς νὰ ἴδωμεν τὴν δυνατότητα συμπράξεως τοῦ Ματθαίου μετὰ τοῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Πολυκάρπου», ἐν τούτοις, ἄνευ γνώμης τῆς Συνόδου τῶν Χρυσοστομικῶν ἀπεφάσισεν τὴν ἀναγνώρισιν συνόλου τῆς Ματθαϊκῆς παρατάξεως. Ἴδου νῦν καὶ ἕτερον ἀναληθές σημεῖον τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως. «Ἐπομένως, γράφει τὸ ρωσικὸν κείμενον, ἂν καὶ ὁ ζῆλος τῶν ἀκολουθούντων τὸν ἐπίσκοπον Ματθαῖον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Παραδόσεως καὶ τοῦ Ἑορτολογίου τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀξιέπαινος, ἂν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς οἱ προερχόμενοι ἐκ τῆς χειροτονίας του δὲν μέμφονται οὐδὲν ὡς τῆς τὰ ξέως τῆς χειροτονίας...».

Διὰ τὰ ἀνωτέρω παρατηροῦμεν. «Ἐκτὸς τῆς τάξεως τῆς χειροτονίας» ἐνυπάρχει μία ἄλλη πολὺ σοβαρότερα παράβασις ὡς τυγχάνουσα μήτηρ ταύτης ἢ ὁποία καὶ ἐδίχασε, φεῦ, τὸν ἀγῶνα τῶν ΓΟΧ μέχρι τῆς σήμερον, μετὰ τὰς γνωστὰς ταλαιπωρίας καὶ ἀναμίξεις τῶν Ρωσικῶν Διασπορῶν κ.λ.π. Ποία; Η ΑΙΤΙΑ ΗΤΙΣ ΩΔΗΓΗΣΕ ΤΟΝ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΑΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ!

Θὰ ἴδωμεν δὲ εὐθὺς ἀμέσως ὅτι ἡ αἰτία αὕτη, οὐ μόνον ὠδήγησεν τὸν Ματθαῖον εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς σχισματικῆς παρατάξεώς του, ἀλλὰ καὶ ὅτι μὴ ἀποβληθεῖσα ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ἀπώθει καὶ τὰς προσφερομένας, φιλίας δὲ χεῖρας τοῦ κυροῦ Χρυσοστόμου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου, πρὸς ἔνωσιν! Λυπηρὸν μὲν ἀλλ' ἀναγκαῖον ν' ἀνατρέξωμεν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸ ἀξιόδακρυ ἐκεῖνο παρελθόν. Τὴν ἀφορμὴν μᾶς δίδει ἡ μικρὰ Ἐκθεσις τὴν ὁποίαν ὑπέβαλον οἱ Ματθαϊκοὶ πρὸς τὴν Ρωσικὴν Σύνοδον, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐγράφετο:

«Ἀπὸ τοῦ 1937 καὶ μέχρι τοῦ Αὐγούστου 1948 διαρκῶς παρεκαλοῦμεν ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ σωτήριος διὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐν Ἑλλάδι ἔνωσις». Παρεκαλεῖτε, λοιπόν! Ἐὰν σᾶς ἀποδείξω εὐθὺς ἀμέσως, ὅτι ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ἡ ρ ν ε ἰ σ θ ε ταύτην προσφερομένην εἰς ὑμᾶς, λόγῳ ὑπερφροσύνης καὶ ἀκρίτου μὴ κατ' ἐπίγνωσιν ζήλου, τί θὰ εἶπητε; Παραθέτω εὐθὺς ἀμέσως τὰ ἴδια ὑμῶν λόγια, τὰ λόγια τοῦ π. Εὐγενίου Τόμπρου, ὅστις καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὴν τελευταίαν καὶ πλέον κρίσιμον προσπάθειαν ἐνώσεως, κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1948, ἔγραφεν:

«Ὁ ἀείμνηστος Βρεσθένης Ματθαῖος ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἔνωσιν καὶ καθώρισθη ἡ συνάντησις νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Β. Κηρύκου, εἰς Ψυχικὸν τὴν 6ην Ἰουλίου 1948. Πλὴν ὅμως τὴν 5ην Ἰουλίου, παραμονὴν τῆς ἡμέρας τῆς συναντήσεως, ἐλήφθη ἔγγραφον τῶν τριῶν ἀρχιερέων π. Φλωρίνης Χρυσοστόμου, Χριστοφόρου Χατζῆ καὶ Πολυκάρπου Διώση, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐδηλοῦτο νὰ ἐμφανισθῇ ὁ Βρεσθένης ἐνώπιον τῶν ἀρχιερέων καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς διευκρινίσεως καὶ ἐξηγήσεως νὰ δώσωσι τὰς χεῖρας πρὸς ἔνωσιν». Ἦτοι σᾶς συνεχώρουν διὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ 1937 καὶ διὰ τὸ καλὸν τῆς Ὁρθοδοξίας σᾶς ἐκάλουν νὰ συμπορευθῆτε εἰς τὸν καλὸν τῆς πίστεως ἀγῶνα. Αὐτὸ ὅμως οὐδὲν ἠεληθήσατε καὶ ἰταμῶς τὸ ἀπερρίψατε! Διατί; Τὸ γράφετε ἐσεῖς ὁ ἴδιος, γυμνὴν ἐμφανίζοντες τὴν αἰτίαν τοῦ ἐπαράτου διχασμοῦ.

«ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΗΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΥΠΟΤΑΧΘΗ ΕΙΣ ΚΑΚΟΔΟΞΟΥΣ». (ΚΕΟ, Μάρτ. 1961, σ. 14.).

Ὡστε διὰ τὸν ἅγιον Βρεσθένης Ματθαῖον ἦσαν «κακόδοξοι» ὁ π. Φλωρίνης Χρυσόστομος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν τότε συνιστῶντες τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν ΓΟΧ; Ἐκ ποίας αἰτίας ἐχαρακτηρίζοντο ὡς τοιοῦτοι ὑπ' αὐτοῦ; Διότι δὲν ἐπίστευον ὅτι ἡ νεοημερολογιτικὴ Ἐκκλησία εἶναι ἄμοιρος θείας Χάριτος, ὡς ἐ-

πρέσβευεν ὁ κυρὸς Ματθαῖος!... Ἡ ἀνωτέρω πεπλανημένη ἀντίληψις δὲν ἀπέτελεσεν τὴν κυρίαν αἰτίαν τῆς ἀποσχίσεως τοῦ ἀνωτέρω Ματθαίου ἐκ τοῦ κορμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ καὶ τὴν δημιουργίαν ἰδίας Ἐκκλησίας, πρᾶξιν τὴν ὁποίαν σφοδρῶς κατέκρινεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἢ ὑπὸ τὸν κυρὸν Χρυσόστομον διοικουμένη, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 133)29-10-48 ἐγκυκλίου αὐτῆς⁵ ἐνῶ αὕτη ἐσυνέχισε ὀρθῶς νὰ κηρύττῃ ὅτι ἡ Ἐκκλησία κατέστη «δυνάμει» σχισματικὴ, ὑπόδικος ὑπάρχουσα εἰς μέλλουσαν Σύνοδον καὶ συνεπῶς μὴ ἀπωλέσασα τὴν Χάριν, ἀνεξαρτήτως τῆς μεγίστης εὐθύνης τῶν ποιμένων αὐτῆς καὶ τῶν ἐν γνώσει ὁπαδῶν τῶν;

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ τονισθῇ πρὸς ἀποφυγὴν τινος παρεξηγήσεως, ὅτι τὸ ἀνωτέρω κήρυγμα τοῦ γηραιοῦ ποιμενάρχου οὐ δ ὀ λ ω ς ὑπεβίβαζεν τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν ΓΟΧ, τὸν ἀγῶνα δ ι ε κ δ ι κ ῆ σ ε ω ς τοῦ κύρους τῶν ἱερῶν Παραδόσεων. Ἀπλῶς ἐπεθύμει νὰ τονισθῇ τὴν δυνατότητα ἢ μᾶλλον τὴν ἀνάγκην τοιοῦτων ἀγώνων, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀπωλείας ἢ μὴ τῆς θείας Χάριτος ὑπὸ τῆς καινοτομησάσης Ἐκκλησίας, ὡς βλέπομεν πολλακίς ἐν τῷ παρελθόντι νὰ λαμβάνῃ χώραν ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας⁶. Ἡ ὑπαρξὶς Χάριτος δὲν ἐξασφαλίζει τὴν σωτηρίαν· εὐκολώτατα δυνατὰ τις νὰ μεταλαμβάνῃ ὑποστατικῶς «Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ» καὶ παρὰ ταῦτα νά... κολάζεται! Ἀπόδειξις τούτου, οἱ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ λόγοι τοῦ Κυρίου, κατὰ τοὺς ὁποίους καὶ οἱ ἐργαζόμενοι θαύματα καὶ δυνάμεις καὶ προφητείας, ἐὰν δὲν ἔχουν ἰ δ ί α ν ἀρετὴν θά... κολασθοῦν! (Μτθ. ζ' 21-23).

Συνεπῶς ὡς δὲν σημαίνει ἐξασφάλισιν σωτηρίας ἢ ἐπιτέλεσις θαυμάτων, οὕτως καὶ ἡ ὑπαρξὶς θείας Χάριτος ἐν τῇ νεοημερολογιτικῇ Ἐκκλησίᾳ οὐδόλως ἐ π ι β ἄ λ λ ε ι ἢ μᾶλλον ἐ π ι τ ρ ἔ π ε ι τὴν μετ' αὐτῆς κοινωνίαν καὶ συνεργασίαν, ἐφ' ὅσον αὕτη κακοδοξεῖ ἢ καινοτομεῖ.

Ὅτι ὁ ρηθεὶς Ματθαῖος ἐπίστευεν τὸ ἀκριβῶς ἐναντίον, ἀποδεικνύεται εὐκόλως καὶ ἐκ τῆς Β' αὐτοῦ ἀποκηρύξεως τοῦ κυροῦ Χρυσοστόμου, καταληγουσῆς οὕτως: «...Εὐχόμενοι δὲ ὅπως ὁ Κύριος φωτίσῃ ὑμᾶς καὶ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς ΠΛΑΝΗΣ τὴν ὁποίαν διατελεῖτε...». Πεπλανημένοι, λοιπόν, οἱ σωφρόνως ἀντιμετωπίσαντες τὴν καινοτομίαν τοῦ νέου Ἡμερολογίου καὶ «πεφωτισμένοι» ὁ ἀπλοῦς καὶ ὑπεραρθεὶς ὑπὲρ τὰ οἰκεία αὐτοῦ μέτρα, ἀγιορείτης Ματθαῖος... Μήπως ὁμως καὶ ἐσεῖς ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς διαιρέσεως τὰ αὐτὰ δὲν ἐκηρύξατε, ὁποῖα καὶ ὁ ὑφ' ὑμῶν καὶ λοιπῶν συνοδοιπόρων σας παρασυρόμενος ἀτυχῆς Βρεσθένης; «Κατ' ἀκολουθίαν ἢ διαίρεσις ἐπῆλθεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937 ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΠΙΣΤΕΩΣ (αἱ ὑπογραμμίσεις ἰδικαί σας) καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1948, τοῦ ἔτους τῶν προβαλλομένων χειροτονιῶν Ἀρχιερέων» (ΚΕΟ, Ἰαν. 1961, σελ. 9).

Καὶ τὸν μὲν κυρὸν Χρυσόστομον μετὰ πάθους ἀπεστρέφεσθε, θεωροῦντες ἐν πλάνῃ ὄντα, καίτοι δὲν ἐκοινωνεῖ μετ' οὐδενὸς νεοημερολογίτου ἢ κοινωνοῦντι αὐτῷ παλαιοημερολογίτου· καὶ ἰδοὺ τῶρα χειροθετεῖσθε ἀπὸ Ἐκκλησίαν ἢ ὁποῖα ἄχρι τῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων σχεδόν, διετῆρει π λ ῆ ρ η μ ε τ ἄ τ ῶ ν ν ε ο η μ ε ρ ο λ ο γ ι τ ῶ ν : κ ο ι ν ω ν ί α ν... Τί σημαίνει τοῦτο; Οὐχὶ δικαίαν «μισθοποδοσίαν» τῆς ἀδίκου καὶ ἀντικανονικωτάτης ἀ π ο σ χ ί σ ε ὡ ς σας καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ ἀρνηθείσης ἐνώσεώς σας μετὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐπισκόπου, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς πίστεώς σας εἰς τὸ ἀθεολόγητον κήρυγμα τῆς ἀπωλείας τῆς Θ. Χάριτος;

Καὶ ὅταν σᾶς παρετήρησα ἐν τῇ πρώτῃ μου ἐπιστολῇ διὰ τοῦτο, ἦτοι τὸ ἀδόκιμον τοῦ ἀνωτέρω κηρύγματος καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἀσυνέπειαν τῆς χειροθεσίας σας ὑπὸ τῶν Ρώσων, καίτοι ὁ Πρόεδρος αὐτῶν μόλις πρὸ δύο μηνῶν εἶχεν συλλειτουργήσῃ μετὰ Σέρβου ἱερομονάχου, μοὶ ἀπεκρίθη ὡς ἐξῆς λίαν... σοφιστικῶς:

«Ἀφοῦ ἡ Σχισματικὴ Νεοημερολογικὴ Ἐκκλησία κέκτηται κατ' αὐτὸν τὴν Χάριν (δηλ. κατ' ἐμὲ σημ. ἡμ.) κατὰ ποίαν λογικὴν καὶ ἔννοϊαν ἢ Ὁρθόδοξος Ρωσικὴ Ἐθνικιστικὴ Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς τοῦ κ. Φιλαρέτου, ἡμάρ-

τησε κατὰ τῆς πίστεως; Ἡ καταδιωκομένη αὕτη Ἐκκλησία... ἀπώλεσε τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος διότι, ἱερεὺς τις Σέρβος.. συνελειτούργησεν μετὰ τοῦ εὐλαβεστάτου καὶ Μακαριωτάτου κ.κ. Φιλαρέτου;» (ΚΕΟ, Μάϊος 1972, σ. 7).

Ὁρθῶς ἀπεκρίθητε καὶ συμφωνῶ ἀπολύτως ὅτι δὲν ἀπώλεσεν τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διατί ὅμως ἡ Ἐκκλησία σας ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἔσεις προσωπικῶς ἀπὸ τοῦ 1937 ἐπιμόνως διακηρύσσετε —ἀποκηρύσσοντες πάντα μὴ συμφωνοῦντα μεθ' ὑμῶν— ὅτι πάντες οἱ Νεοημερολογῖται ὡς καὶ πάντες οἱ κοινωνοῦντες αὐτοῖς Παλαιοημερολογῖται ἀπώλεσαν τὴν Χάριν; Διατί τόσα ἔτη ἡ Ρωσικὴ Διασπορὰ κοινωνοῦσα ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσκολίας μετὰ τῶν νεοημερολογιτῶν, δὲν ἀπώλεσεν ταύτην ἀλλ' ἀντιθέτως τὴν διετήρησεν ἀλώβητον καὶ ἀκεραίαν ὥστε νά... χειροθετήσῃ καὶ ὑμᾶς, ὁ δὲ κυρὸς Φλωρίνης Χρυσόστομος ἦτο **π ε π λ α ν η μ έ ν ο ς** καὶ **κ α κ ό δ ο ξ ο ς**, πιστεύων τὸ αὐτό, καίτοι **ΔΕΝ ΕΚΟΙΝΩΝΕΙ ΜΕΤ' ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ** νεοημερολογιτῶν τε καὶ Παλαιοημερολογιτῶν;

Ἀντιλαμβάνεσθε, ἢ ὄχι τὴν τραγικὴν **ἀ ν τ ι ν ο μ ί α ν** λόγων καὶ ἔργων σας; Πιθανὸν νὰ μὲ παραπέμπητε εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 13 ἐγκύκλιον τοῦ 1950 τοῦ κυροῦ Χρυσοστόμου, διὰ τῆς ὁποίας ἐνεφανίσθη καὶ ἐκεῖνος κηρύσσει τὴν ἀπώλειαν τῆς θείας Χάριτος ἐκ τῆς νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας. Σὰς πληροφορῶν, ὡς καλῶς γνωρίζων οὐ μόνον ἐξ αὐτοπτῶν καὶ μέχρι σήμερον ζώντων μαρτύρων, ἀλλὰ καὶ ἐκ γραπτῶν κειμένων τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, ὅτι ἐξ ὑπαρχῆς ἐστάθη **έ ν α ν τ ί ο ς**, τῆς τοιαύτης διδαχῆς, οἰκονομικῶς, τέλος, συγκαταβάς —βεβαίως κακῶς κατελθὼν μέχρι τοιοῦτου σημείου οἰκονομικῆς παρακωρήσεως— μήπως καὶ σὰς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἐξ ἧς **ἀ π ε κ ό π η τ ε** ποιήνης, ὥστε νὰ μὴ συνεχισθῇ ἡ διαίωσις τοῦ ἐπαράτου διχασμοῦ τῶν Γ.Ο.Χ.

Δυστυχῶς ὅμως ἀπέτυχεν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τελευταίαν του προσπάθειαν, εὐρεθεὶς ἀντιμέτωπος τῆς καλογερικῆς ἐμμονῆς εἰς τὸ κήρυγμα «τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ματθαίου». Καὶ εἶναι ὄντως θλιβερόν διότι οἱ σημερινοὶ διάδοχοι τοῦ ἡρωϊκοῦ καὶ ἀγωνιστοῦ ἐκείνου ποιμενάρχου, ἀγνοήσαντες τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σύνολον πιστεύω τοῦ ἀνδρός, ἐκ φόβου δὲ μήπως χαρακτηρισθοῦν καὶ ὑφ' ὑμῶν... αἰρετικοί, ἐπικαλοῦνται συχνῶς τὴν μοιραίαν ἐκείνην ἐγκύκλιον τοῦ 1950, ὡς ἐκφραστικὴν καὶ ἀντιπροσωπευτικὴν ἅμα τῆς ἐν προκειμένῳ πεποιθήσεως τοῦ πνευματικοῦ των πατρωνος ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων!...?.

Διὰ πάντων τῶν ἀνωτέρω, καίτοι ἐν βραχυτάτῃ ἐπιτομῇ, ἐθεώρησα πρέπον καὶ ἐπιτακτικῶς ἐπιβαλλόμενον ν' ἀναιρέσω τὸ κατ' ἐμοῦ δημοσίευμα, τοῦ ὄντως... ὑμετέρου ὄργανου «Κήρυξ Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων» μηνὸς Μαΐου, σελ. 5 - 10. Δι' αὐτῶν καὶ ἐν αὐτοῖς, διάχυτος παρουσιάζεται ἡ πλήρης συμφωνία ἡμῶν μετὰ τοῦ κυροῦ π. Φλωρίνης Χρυσοστόμου, ἀναφορικῶς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας. Οὐδὲν πλέον ἢ ἔλαττον, πλὴν τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς ἐγκυκλίου ἐκείνης τοῦ 1950, τὴν ὁποίαν **χ ε ι ρ ἰ** μόνον ὑπέγραψεν, καρδίᾳ ὅμως καὶ ψυχῇ διετέλει ξένος πρὸς αὐτὴν ὁ αἰσίδιμος ἐκεῖνος ἀνὴρ.

Κατόπιν βεβαίως τῆς συγχρόνου οἰκουμενιστικῆς δραστηριότητος, ἢ μᾶλλον ἀλώσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀπορρευσασῶν αἰρετικῶν διδαχῶν καὶ ἐνεργειῶν, ἐξ ὧν ἰταμωτέρα καὶ ἀντορθοδοξότερα ἢ τῶν ἀναθεμάτων ἄρσις μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἀσφαλῶς ἡ σύνολος ἐκκλησιαστικὴ κατάστασις, ἐν συγκρίσει ἐκείνης τοῦ Ἡμερολογιακοῦ πραξικοπήματος —καίτοι μία καὶ αὐτὴ ἡ γενεσιουργὸς αὐτῶν αἰτία, ἦτοι ὁ τρισεπάρατος Οἰκουμενισμὸς— εἶναι ἀσυγκρίτως χειρότερα!

Οἱ κοινωνοῦντες πλέον μετὰ τῶν ἀνωτέρω πρωτεργατῶν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀνεξαρτήτως ἐὰν γίνεται τοῦτο διὰ σιγῆς ἢ διαμαρτυριῶν, ὑπέχουν **μ ε γ ί σ τ η ν ε ὑ θ ὄ ν η ν**, τῆς ὁποίας τοὺς ποικίλους βαθμοὺς μὴ δυνάμενοι ν' ἀναπτύξωμεν ἐνταῦθα, παραπέμπομεν ὑμᾶς εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν, «Διάλογοι τῆς

Οὐδείς πιστὸς ἔχων γνῶσιν τῆς ἀξίας τῆς πολυτίμου ψυχῆς του καὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους αὕτη διατρέχει ποιμαινομένη εἰς τὴν αἰρετικὴν πόαν τῶν συγχρόνων οἰκουμενιστῶν ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν, θὰ πρέπει νὰ παραμείνη ὀπαδὸς καὶ ἀκόλουθός των. Μόνον διὰ τῆς ἐμπράκτου διαμαρτυρίας τῆς ὁ
κ ο π ῆ ς πάσης μετ' αὐτῶν ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ὑπάρχει ἐλπίς νὰ αἰσθανθοῦν τὸ βάραθρον εἰς τὸ ὁποῖον ὀδηγοῦν τὸ ποιμνιὸν των, τὴν ψυχὴν των καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ!

Ποῦ, λοιπόν, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσεων, ὁ ὀρθόδοξος Ἕλληνας χριστιανὸς θὰ πρέπει νὰ καταφύγῃ ὡς εἰς λιμένα ἀσφαλῆ καὶ ἀπρόσβλητον, προκειμένου νὰ διαφυλάξῃ ἀκαταπόνητον τὴν ψυχὴν του ἐκ τῶν ἐπαφριζόντων κυμάτων τῆς ἀλμυρᾶς καὶ φθοροποιοῦ οἰκουμενιστικῆς θαλάσσης; Δόξα τῷ Θεῷ, διότι ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἥτις διὰ μυρίων πόνων, διωγμῶν καὶ κακουχιῶν, ἠδυνήθη ἀπὸ τοῦ 1924 ἄχρι τῆς σήμερον νὰ κρατήσῃ ἄσβεστον τὴν παραδοθεῖσαν πίσιν καὶ παράδοσιν, μακρὰν πάσης καινοτομίας καὶ ἀλλοιώσεως. Ἐκεῖ λοιπόν, εἰς τὰς νησίδας ταύτας τῆς ἀνοθέτου καὶ γνησίας ὀρθοδόξου διδασχῆς, ἄχρι νὰ πληθυνθοῦν εἰσέτι περισσότερον καὶ νὰ γίνουσι νῆσοι καὶ ἡπειροὶ - διὰ τῆς προσχωρήσεως καὶ ἐτέρων ἀ ν α ν ι π τ ὶ ο ν τ ω ν κληρικῶν οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς σήμερον δυστυχῶς παραμένουν κοινωνοῦντες τῇ κηρυττομένη παναιρέσει τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», θὰ δυνηθῇ ὁ πιστὸς νὰ ἀσφαλίσῃ ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ἐπαράτου θρησκευτικοῦ συγκριτισμοῦ τῶν ἡμερῶν μας.

Προκειμένου ὅμως νὰ καταφύγῃ πρὸς αὐτὰς καὶ ἅμα σχεδὸν τῇ ἐκκινήσει του, ἀντιμετωπίζει ἓν τραγικὸν δίλημμα: εἰς ποίαν παράταξιν ὑπάρχει περισσότερα ἀλήθεια; καὶ ἂν ἀμφότεροι ἀληθεύουν, διατί νὰ διίστανται; καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐνυπάρχη παρ' αὐταῖς ἡ «γνησιότης» διατηρουμένης τῆς διαιρέσεως μεθ' ὄλων τῶν δυσαρέστων αὐτῇ παρεπομένων; Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω ἐνταῦθα τὴν εὐθύνην τοῦ κυροῦ Ματθαίου καὶ ὑμῶν προσωπικῶς διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ διατήρησιν τῶν ἀνωτέρω παρὰ τοῖς πιστοῖς ἐρωτηματικῶν, χωρὶς παρὰ ταῦτα νὰ δικαιολογῶ τὴν παραμονὴν τῶν ἐπιθυμούντων τὸ ἄδολον τῶν ἱερῶν ἡμῶν Παραδόσεων, ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν σημερινῶν «ὀρθοδόξων» ἱεραρχῶν... Τό γε νῦν, ὅμως, διὰ τὰ σημερινὰ ἥτοι δεδομένα, σημασία ἔχει τὸ πῶς θ ἄ ἄ ρ θ ῆ ἢ διαίρεσις αὕτη, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐσχάτως ἐπιτευχθείσης ἀναγνωρίσεως ὑμῶν. Καὶ γράφω τοῦτο, διότι ὡς δύναται τις εὐκρινῶς νὰ ἴδῃ, οὐδεμία πρόοδος ἐσημειώθη μετ' αὐτὴν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐρυτέρα διάστασις! Καὶ ἀσφαλῶς γνωρίζετε τὸ διατί: α'. Διότι τὴν ἐκαλλιεργήσατε, καὶ β'. Διότι δὲν ἀπεβάλλατε τὴν παραγωγὸν αὐτῆς ἀρχήν. Ποία αὕτη; Ἡ ὑπερήφανος ψυχοσύνθεσις τοῦ ὀπαδοῦ τῆς παρατάξεως ὑμῶν, ἡ συνοδευομένη, ὡς συνήθως, ὑπὸ τῆς ἀναληθοῦς πεποιθήσεως ὅτι αὐτὸς καὶ μόνον ἀληθεύει, πάντων τῶν λοιπῶν ὑπαρχόντων ἐν πλάνῃ ἢ ἐπισηφαλῇ καὶ ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ψυχὴν οἰκονομίαν! Παρὰ τὸ γεγονὸς τῆς χειροθεσίας σας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον γενικῶς καὶ κατὰ κανόνα συνιστᾷ ἐκδήλωσιν μετανουήτου φρονήματος, οὐ μόνον πρὸ τῆς τελείσεώς της ἀλλὰ καὶ μετὰ ταύτην, ὑμεῖς ἐξ ἀντιθέτου, τὴν ἐρμηνεύσατε ὡς ΔΙΚΑΙΩΣΙΝ ΥΜΩΝ καθὼς τὸ ἐδηλώσατε καὶ εἰς τὸ κήρυγμά σας κατὰ τὴν πανηγυρικὴν λειτουργίαν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1971. «ΕΙΔΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΜΑΣ ΕΒΡΑΒΕΥΣΕ ΔΙΑ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟ»...

Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε ὑπὸ τοιαύτας προϋποθέσεις εἶναι ἀδύνατος ἡ ἔνωσις! Θὰ γίνῃ κατορθωτὴ καὶ βιώσιμος, τὸ καὶ σπουδαιότερον, μόνον ὅταν ἐπιτευχθῇ:

α'. Θεωρητικὴ ταυτότης μεταξὺ ὑμῶν καὶ τῶν Χρυσοστομικῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Μυστηρίων, βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἀπόψεων.

β'. Κυκλοφορήσῃ γραπτῶς, ἢ προφορικῶς δηλωθῇ, ἡ ὑμετέρα μετάνοια ἐπὶ τῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος.

ἄλλως τε εὐθύνην διὰ τὰ γινόμενα - πρὸς ἐπιτέλειαν τῶν ἀνωτέρω. Κατόπιν δὲν ἀπομένει παρὰ ἢ ἀπὸ κοινοῦ συνάντησις τῶν ὑπευθύνων πρὸς δημιουργίαν καὶ σύστασιν τῆς ἠνωμένης πλέον Συνόδου τῶν ΓΟΧ Ἑλλάδος.¹

Οὕτως καὶ μόνον οὕτως θὰ φράγοῦν τὰ κατὰ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν λαλοῦντα στόματα, τὰ ἀποκαλοῦντα τοῦτο *αἴρεσιν καὶ πλάνην*, καὶ αἱ ποικίλαι κατ' αὐτοῦ παρανομώταται διώξεις τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας θὰ στερηθοῦν καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἐρείσματός των, ἐνῶ συγχρόνως θὰ ἀποκτᾶ οὗτος ὑγιᾶ ἐκκλησιολογικὰ θεμέλια πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ του. Μόνον οὕτως οἱ ἀγῶνες τῶν πρὸ ἡμῶν θὰ ἀποδώσουν στάχυν ἑκατονταπλασίονα καὶ θὰ δικαιωθῇ ἡ ἱερά των ἀγωνία, ἐνῶ συγχρόνως θὰ ἐκλείψου εἰς τέλος, αἱ παρατάξεις Ματθαϊκῶν καὶ Χρυσοστομικῶν, ἀνατειλάσης ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ, τῆς ἐλπίδος αὐτῆς διὰ τὴν ἰσχυρὰν καταπολέμησιν τῆς αἵρέσεως τοῦ αἰῶνος μας, τοῦ ἐπαράτου συγκριτιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦλάχιστον διὰ τὸν Ἑλλαδικὸν χῶρον, ὅπερ ἐκ καρδίας εὐχόμεθα. Ἀμήν!

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

Ι. ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

ΔΑΦΝΗ — ΑΓΙΩΝ ΟΡΟΣ

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

(1) Κ.Ε.Ο. = «Κήρυξ Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων».

(1α) Δὲν ἀναφέρομεν πρὸς τὸ παρὸν καὶ τὴν τοῦ κυροῦ Ματθαίου, διὰ λόγους οἵτινες ἀναπτύσσονται κατωτέρω.

(2) Πλὴν ὅμως τούτου καὶ τὸ ἔγγραφο τῆς ἀναγνωρίσεως ὑμῶν δὲν ὀμιλεῖ σαφῶς περὶ «κανονικῶν χειροτονιῶν» τῆς παρατάξεως τῶν Χρυσοστομικῶν; Διατί τὸ ἠγνοήσατε τοσοῦτον προῶρως; Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τὴν σχετικὴν πρότασιν τῆς ἀνωτέρω Συνδικτικῆς ἀποφάσεως. Αὕτη ἀναφερομένη εἰς τὰς χειροτονίας τοῦ Ματθαίου, τὰς ὁποίας καὶ θεωρεῖ *ἀντικανονικὰς*, στρέφει ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἀντιδράσαντος εἰς τὴν ἀνωτέρω πράξιν τοῦ κυροῦ Βρεσθένης, παρατηροῦσα... «ἐν τούτοις, πολλοί, προετίμησαν ὅπως μείνουν ἄνευ ἐπισκόπου, ἕως ὅτου ἐνεφανίσθη Ἱεραρχία τις ἢ ὁποία *προδῆλωσ* συνέδεεν τὸν ζῆλον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως, με *κανονικὰς χειροτονίας* τελεσθείας ὑπὸ κανονικῶν ἐπισκόπων» (ΚΕΟ, Νοέμβρ. 1971, σελ. 9-10).

(3) Ἀσφαλῶς πάντα τὰ ἀνωτέρω θὰ εἶχον ἀποφευχθῆ ἂν ἡ Σύνοδος τῶν Χρυσοστομικῶν, προνοητικῶς ἐνεργοῦσα, εἶχεν ἀποδεχθῆ οὐ μόνον τὸ ἀπὸ 18ης Δεκεμβρίου 1969 Γράμμα τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, ὅστις ἐκφράζων τὴν Συνδικτικὴν διαγνώμην τῆς Ἐκκλησίας του, ἐδέχετο τὴν διὰ μετανοίας καὶ χειροθεσίας πρόσληψιν τῶν Ματθαϊκῶν ἱερέων καὶ διακόνων, ἀλλ' ἐβοήθει καὶ τὴν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συσταθεῖσαν ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαμόνως ἠρνήθη τὴν ἐπὶ ὠρισμένου καὶ κρισίμου σημείου συνεργασίαν τῆς, πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ προκειμένου θέματος. Δυστυχῶς καὶ πάλιν ἐνίκησαν αἱ προσωπικαὶ κλίσεις καὶ μικρότητες καὶ ἡ γνώμη μειοψηφούντων τινῶν —καὶ δυστυχῶς μὴ ἱκανῶν πρὸς ἐπίλυσιν τοιούτων θεμάτων—, ὡς δυνάμεθα καλῶς νὰ γνωρίζομεν λόγῳ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀντίδρασιν μειοψηφία, ἔπραξε τοῦτο ἀσφαλῶς παρασυρομένη ἐκ τῆς πεπλανημένης ἀντιλήψεως τοῦ μὴ δογματικῶς ὑποστατοῦ τῆς Ἱεροσώνης τῶν Ματθαϊκῶν. συνεχέουσα τὴν ἕνοιαν τῶν ὄρων ἄκυρος καὶ ἀνυπό-

στατος, πρᾶγμα ὅπερ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐγγράφως μαρτυρίας, ἐπανελήφθη πολλάκις καὶ εἰς τὸ παρελθόν.

(4) Ἐὰν δέ τις σκεφθῆ, ἐξ ἀντιθέτου, ὅτι, οἱ τῆς ἐτέρας παρατάξεως τῶν Χρυσοστομικῶν, οἱ θεωρουμένοι ὡς «ἐμπνευσταί» καὶ «κανονάρχαι» ὑπὸ τοῦ π. Εὐγενίου διὰ τὴν πρώτην πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν μου, οὐδὲ μίαν λέξιν δὲν ἀφιέρωσαν οὐκὶ πρὸς ἔπαινον, ἀλλ' οὐδὲ κἄν πρὸς πληροφορίαν τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀνωτέρω ἔργου — ἐνῶ δι' ὄλοσελίδων ἀποσπασμάτων ἐξ ἔργου νεοημερολογίτου κληρικοῦ ἐκθειάζουν τὴν σπουδαιότητα τούτου—, εὐκόλως συμπεραίνει τὸ ἀναληθὲς τῶν ἐπχειρημάτων τοῦ ἀνωτέρω πρωθιερέως, καὶ τὸ ἀληθὲς τῆς ἡμετέρας διαγνώσεως περὶ «ἐπιφυλάξεώς» των ἀπέναντι ἡμῶν.

(5) Παράβαλε καὶ Σταύρου Καραμήτσου, «Ἡ ἀγωνία ἐν τῷ κήπῳ τῆς Γεσθημανῆ», Ἀθῆναι 1961, σελ. 164.

(6) Παράβαλε τὰ ποικίλα ἐπαινετὰ σχίσματα ἐπὶ ἱεροῦ Χρυσοστόμου («Ἰωαννῖται» ἐπίσκοποι), ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἐπὶ πατριαρχείας ἀγίων Ἰγνατίου καὶ Φωτίου, ἐπὶ τῇ Συνόδῳ τῆς Λυῶνος (1275), καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς Φερράρας - Φλωρεντίας (1438 - 9) κ.ἄ.

(7) Ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἀσυνέπεια... πρώτου βαθμοῦ, ἀπόδειξις ἢ χειροτονία τοῦ κυροῦ Ἀκακίου ὑπὸ τοῦ Σικάγου Σεραφίμ τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, συμπράξαντος μάλιστα καὶ τοῦ νεοημερολογίτου ἐπισκόπου Θεοφίλου! Εἶναι δυνατὸν ὑπὸ τοιαύτην ἐκκλησιολογικὴν θεώρησιν τῶν πραγμάτων νὰ προσδεύσῃ ποτὲ ὁ ἱερός ἀγών; Φρονοῦμεν, ὅτι ἐπέστη πλέον ὁ καιρὸς οὐ μόνον τῆς ὠριμωτέρας ἀντιμετώπισεως τῶν συναφῶν προβλημάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς συνεπεστέρας βιώσεως τούτων.

(8) Δὲν ἀσχολούμεθα ἐνταῦθα μὲ τὸ πῶς θὰ ἐπιτευχθῆ αὕτη, οὐ μόνον διὰ τὸ δυσχερὲς καὶ οσθαρόν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ θεωροῦμεν λίαν πρῶρον ἄνευ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνωτέρω τριῶν ὄρων. Ἐὰν παρ' ἐλπίδα οἱ ὄροι οὗτοι δὲν ἐκπληρωθοῦν, καὶ ἡ διάστασις τῶν παρατάξεων συνεχισθῆ, οἱ ὑπεύθυνοι (καὶ εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποφύγουν τὸν φακὸν τῆς ἱστορίας), θὰ φέρουν τ ρ ο μ ε ρ ἄ ν ε ὑ θ ὦ ν η ν. Σημειωτέον δὲ ὅτι τοιοῦτοι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν καὶ ἀπὸ τὰς δύο παρατάξεις.

Διότι διὰ τῆς μὴ δημιουργίας ἡνωμένου μετώπου Γ.Ο.Χ., δίδουν τὸ δικαίωμα εἰς πάντα μέλλοντα νὰ ἐξέλθῃ συντηρητικὸν Ἱεράρχην καὶ γενικῶς κληρικὸν —διὰτὶ οὐκὶ καὶ λαϊκὸν πιστόν;—, νὰ φροντίσῃ πρὸς δημιουργίαν ν έ ο υ ἀντιοικουμενικοῦ μετώπου ἐν ὄψει τῶν ἐρχομένων «πονηρῶν» διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἡμερῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀποδυνάμωσιν τῆς «παρατάξεως Κυρίου» καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ποικίλων ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου, ἢ μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων συνεχιζομένη ἔρις, ἀντὶ εὐλογίας θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ὄργην τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀείποτε ἐκδηλουμένην κατὰ παντὸς ἐπιβούλου τῆς περὶ ἐνότητος ἐντολῆς του· ἔστω καὶ ἂν οὔτος τυγχάνῃ ἀγωνιστῆς τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας Παραδόσεων, ἐφ' ὅσον ἢ ἀθλησίς του δὲν θὰ ἐνεργῆται «νομίμως», ἦτοι Θεοφιλῶς.